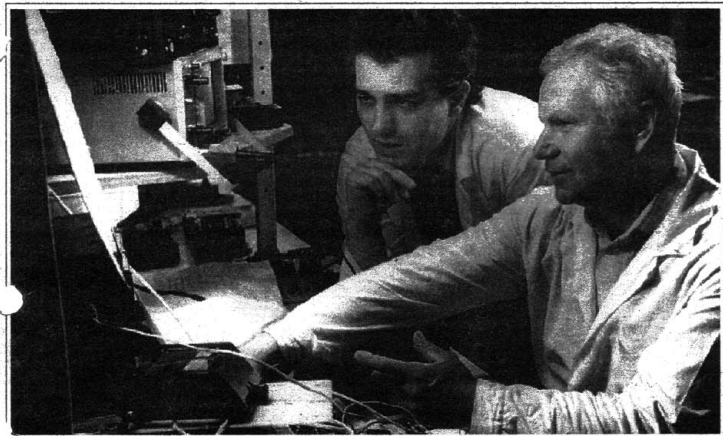

РОЗГОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 239 (989) • П'ятниця, 16 грудня 1994 року • Ціна договірна

Ще один Дніпрогес?..

Якщо замінити в усіх будинках України старілі електродвигуни на електронні прилади харківського заводу «Промонтажелектроніка», то можна заощадити стільки електроенергії, скільки її виробляє Дніпрогес. А невдовзі в наших домівках з'являться прила-

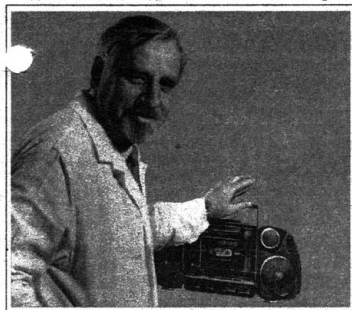
ди для обліку витрачання води, газу, тепла, нові зразки побутової радіоелектронної техніки...

Харківські лічильники електроенергії на відміну від раніше продукуваних у колишньому Союзі дисконів, майже не споживають енергії для своєї роботи.

Сьогодні кожні два місяці з конвеєра «Промонтажелелектроніки» сходять новинки. Оновлення продукції піде ще швидше після завершення реконструкції підприємства. Останніми роками тут зведено інженерно-лабораторний корпус, механічний та дослідно-експериментальний цехи. Завершують спорудження технологічного та побутового корпусів, енергоблоку. Все це будуть за рахунок прибутків колективу підприємства і є його власністю. Нещодавно трудовий колектив став господарем заводу, утворивши акціонерне товариство.

На знімку: регулювальники радіопаратури Микола Момот і Володимир Матусь; дизайнер Іван Бондаренко.

Фото Федора СОРОКИНА.

Парламентська хроніка

Перешкоди для піратів

Ранкове і денне засідання 15 грудня

Якщо узагальнити питання, які розглядали депутати на засіданні Верховної Ради, то коротко можна сказати так: вони намагалися припинити піратство у сфері економіки й у сфері політики. Передусім було обговорено і прийнято у першому читанні закон «Про державний реєстр фізичних осіб платників податків та інших обов'язкових платежів». Ухваленню цього документа передувала доповідь начальника Головної державної податкової

інспекції, заступника міністра фінансів України Віталія Лына. Він виклав основні положення цього законопроекту, який створюється задля того, щоб упорядкувати облік фізичних осіб та інших платників податків з метою збільшити надходження до державного бюджету. Державний реєстр функціонуватиме у Головній державній податковій інспекції. Всю базу даних створено на основі головного комп'ютера цієї інспекції. Доповідач виклав порядок реєстрації платників подат-

ків, а також відзначив позитивні моменти введення цієї новинки. Співдоповідач з цього питання Олександр Рябенко, який виступив від робочої групи з опрацювання законопроектів про оподаткування, заступник голови Комісії з питань фінансів і банківської діяльності, зазначив, що цей проект необхідно ухвалити у першому читанні, а надалі робоча група і відповідні комісії врахують пропозиції і зауваження народних депутатів.

(Закінчення на 2-й стор.)

Брати готові відкрити кредитну лінію

Президент України Леонід Кучма прийняв сьогодні членів керівництва відомої югославської фінансово-агропромислової групи «Брати Карич» на чолі з її президентом Боголюбом Каричем. Це одна з найстабільніших і найпотужніших фінансово-агропромислових груп в Югославії. В ході розмови обговорювалися перспективи співробітництва України з цією фірмою. Група має досвід співробітництва і з Україною. Зокрема, в Дніпропетровській області вона буде об'єкти переробної промисловості, а також містечко для вчених. В Полтавській області діє спільне підприємство.

Боголюб Карич підкреслив, що фінансово-агропромислова група готова не тільки співробітничати з Україною в плані поставок продукції, а й відкрити кредитну лінію для переробної промисловості України на наступний рік на 50 мільйонів німецьких марок.

Ділова зустріч

Президент України Леонід Кучма прийняв групу німецьких економістів на чолі з президентом Інституту економічних досліджень Лутцем Гофманом і виконавчим директором центру економічних досліджень «Дойче Банк» Акселем Зіденбергом.

Оптимізм є. А конкретика?

У Пуцці-Озерній під Києвом закінчився черговий раунд україно-російських переговорів з проблем поділу Чорноморського флоту. Хоча ніяких конкретних документів підписано не було, сторони висловили задоволення і оптимізм щодо загального ходу переговорного процесу. Коментар нашого кореспондента — у наступному номері газети.

Основа для відновлення поставок газу

14 грудня у Москві відбулися переговори урядових делегацій України і Туркменістану з питань поставок туркменського газу в Україну.

Як повідомив після повернення до Києва кореспондентові Укрінформу Прем'єр-міністр України Віталій Масол, який очолював делегацію нашої держави на переговорах, сторони домовилися найбільшчими днями уточнити підписані раніше двосторонні документи з тим, щоб виробити надійний механізм розрахунків за туркменський газ, що споживається українськими підприємствами, та за продукцію українських виробників, що надходить до Туркменістану. Це стане основою для відновлення поставок туркменського газу в Україну.

Договір між Харківською та Московською областями

Кілька раундів переговорів про взаємовигідне двостороннє співробітництво між Харківською і Московською областями, здається, наповнюються, нарешті, конкретним економічним змістом. Відповідним протоколом, підписаним у Харкові головою Харківської облради Олександром Масельським та головою адміністрації столичної області Росії Анатолієм Ткачовим, передбачається створення ряду спільних підприємств, і перш за все у військово-промисловому комплексі. В майбутньому планується реалізація московських інвестиційних програм у харківському регіоні, налагодження контактів промисловців, сільських виробників, а також співробітництва у галузі науки, торгівлі, культури.

В «Антарктики» — поповнення

В Іллічівському рибному порту урочисто зустріли новий рибоморозильний траулер «Капітан Соляник», що поповнив флот акціонерного підприємства «Антарктика». Подія — не рядова, оскільки доседавна рибальки перебували в жорсткій кризовій ситуації й були позбавлені можливості оновлювати флот, а тепер ось, схоже, починають вибиратися зі скрути. Чорноморському суднобудівному заводу, що в Миколаєві, вони замовили одразу п'ять великих автономних траулерів, обладнаних найновішим устаткуванням, що дає змогу вести успішний рибний промисел в будь-яких місцях Світового океану. За «Капітаном Соляником» ось-ось має надійти до Іллічівська «Капітан Буга», а в наступному році — й решта суден.

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Комісія з питань прав людини, національних меншин і міжнародних відносин обговорювала пропозиції до проекту порядку денного третьої сесії Верховної Ради України. Постійною проаналізовано проект Закону України «Про свободу мирних зборів» (друге читання). Комісія заслухала звіт голови Комісії Володимира Буткевича про поїздку до Норвегії, де вивчався досвід цієї країни в організації міграційних служб та служб щодо біженців.

На засіданні Комісії з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією заслухано інформацію міністра внутрішніх справ України В.Радченка та голови Служби безпеки України В.Маликова про роботу підпорядкованих їм підрозділів по виконанню законів України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю», «Про запобігання затримання особи» та указу Президента України про невідкладні заходи боротьби з організованою злочинністю.

Комісія підтримала пропозиції керівництва МВС та СВУ щодо прискорення розгляду на пленарних засіданнях Верховної Ради пакету підготовлених законопроектів по боротьбі з корупцією, організованою злочинністю, посиленню кримінальної відповідальності за скоєння тяжких злочинів, активізації боротьби з наркобізнесом.

Комісія звернулася до Кабінету Міністрів щодо фінансування і матеріально-технічного забезпечення правоохоронних органів у поточному та 1995 роках.

У Комісії з питань оборони і державної безпеки побувала делегация експертів Ради Європи. Як відомо, Україна висловила побажання стати членом цієї міжнародної організації, тож експерти всебічно вивчають правову ситуацію в нашому суспільстві. Члени Комісії розповіли про правову базу та гарантії свободи особистості, зокрема у Збройних Силах, про діяльність прокуратури та судових органів, їх реформування з метою подальшої демократизації всієї правової системи. Експерти зауважили, що законодавча база країн-членів Ради Європи має сповна відповідати загальноприйнятим європейським нормам згідно з Декларацією прав людини, проголошеною ООН.

До Іркутська стане ближче

14 грудня урядова делегация України, очолювана віце-прем'єром Володимиром Плітним, прибула до Іркутська. Члени її приступили до розв'язання складного кола питань щодо розширення взаємовигідного співробітництва України з одним з потужних сибірських регіонів — Іркутською областю.

Відбулася робоча зустріч Володимира Плітина з головою адміністрації Іркутської області Юрієм Ножиковим. Члени української делегації вели переговори з відповідальними працівниками адміністрації області.

Передається, що українська делегація відідає ряд ліпромислів та підписує відповідні угоди про економічне співробітництво з Іркутською областю на 1995 рік.

Ранкове і денне засідання 15 грудня

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Потім було розглянуто питання про створення Тимчасової контрольної комісії Верховної Ради України для з'ясування обставин вилучення та обігу державних товарних облігацій матеріальних ресурсів України відповідно до Указу Президента України № 141/94 від 7 квітня 1994 року. Проект із цього питання внесли депутатські групи «Реформи», «Державність», Фракція Руху, а також народні депутати України Олександр Карпов, Владислав Носов, Василь Дурдинець. Нагадаю, що свого часу митний склад Верховної Ради наклав вето на указ тодішнього Президента України Л. Кравчука щодо державних товарних облігацій матеріальних ресурсів України. Однак згодом, у так би мовити, «міжпарламентський» період, 7 квітня, коли митний склад Верховної Ради вже не міг розглянути указ, а нинішній не міг цього зробити, указ було видано. Довідався Ігор Кавтківський, голова підкомісії Комісії з питань фінансів і банківської діяльності, наголосив у своєму виступі, що введення цих облігацій має суто спекулятивний характер, і необхідні з'ясувати всі причини та обставини вилучення й обігу цих цінних паперів.

Депутати ухвалили відповідну постанову щодо створення Тимчасової контрольної комісії. До її складу увійшли представники усіх

ПАРЛАМЕНТСКА ХРОНІКА ПЕРЕШКОДИ ДЛЯ ПІРАТІВ

фракцій парламенту, головою призначено народного депутата України І. Кавтківського. Уряд, Національний банк, Міністерство фінансів, Службу безпеки, Український кредитний фонд, який, до речі, за словами І. Кавтківського, не має відповідних валютних ліцензій, постановою Верховної Ради зобов'язано у 5-денний термін надати Тимчасовій комісії необхідні матеріали.

Далі депутати почали розгляд проекту Положення про Національну раду з питань телебачення і радіомовлення та її склад. З представленою на розгляд парламенту документа виступив Сергій Аксененко, голова підкомісії Комісії законодавчого забезпечення свободи слова та засобів масової інформації. Він, зокрема, зазначив, що положенням визначено статус Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, наведено перелік її основних функцій, передбачено обов'язки та права, а також визначено питання організації її діяльності та взаємодії з відповідними органами державної виконавчої влади.

Під час відповідей на запитання депутатів і в ході обговорення положення стало очевидним, що воно містить ряд суперечностей із чинним законодавством, однак у цілому є справді регламентує документом, достатнім для того, щоб припинити піратські використання ефірного часу і каналів. В обговоренні, зокрема, взяли участь депутати Костянтин Лещенко від групи «Єдиність», Георгій Олішук від фракції Руху, Віктор Мусіяк від групи «Ре-

форми». Вони зазначили, що Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення повинна спрямовувати свої зусилля на розвиток саме державних каналів і створити всі умови для того, щоб залучити кошти на його розвиток, ішлося і про те, що слід захистити ефірний простір не тільки всередині України, а й за її межами, якщо цей простір використовують з антиукраїнською метою, з метою підриву моральних устоїв.

На ранковому засіданні було ухвалено Тимчасове положення. На денному — депутати продовжили розгляд цього питання.

Затверджено склад Національної ради з питань телебачення і радіомовлення.

Депутати розглянули проект закону України про внесення змін і доповнень до Кодексу України про адміністративні правопорушення і Кримінального кодексу України у другому читанні. Цей законопроект представив депутатом Олег Гнатківський, член Комісії з питань законодавства і правопорядку. На завершення денного засідання розглянуто питання про адміністративно-територіальний устрій. Пропозицію утворити ще один район у Рівненській області відхилено. Останні двадцять хвилин депутати присвятили розгляду питань, що проходять під назвою «Різне».

Світлана ПИСАРЕНКО.

ВІД ЕМІСІЇ НЕ ЗАРІКАЙСЯ...

Ранкове та денне засідання 14 грудня

Четверте засідання Верховної Ради України, в основному, оберталося навколо двох проблем — де віднайти неінфляційні джерела фінансування соціальних програм та підтримки паливно-енергетичного комплексу країни, і, з огляду на очевидну їх відсутність, хто ж все-таки візьме на себе відповідальність за чергове уникнення «аманш».

Інформації двох віце-прем'єрів — Віктора Пинзеника і Анатолія Дюби про виконання постанови Верховної Ради щодо підвищення купівельної спроможності населення (з зв'язку з лібералізацією ціноутворення), а також про стан у паливно-енергетичному комплексі, викликали у депутатів сумнів у ефективності контролю цих питань з боку виконавчих структур. Утім, як справедливо зауважив на заході Віктор Пинзенко, він не може відповідати за порослі мохом білі і прорахунок уряду. Водночас перший віце-прем'єр запевнив у твердості позиції уряду — проводити соціальні програми у межах реальних бюджетних надходжень.

Інформація Анатолія Дюби не додала оптимізму щодо наступної зими як промисловцям,

так і пересічним громадянам. Забезпечення енергосервісами залишає бажати кращого. Через внутрішню та зовнішню зборгованість за поставками енергосервісів, інфляційний зашморк на тлі й так нездовільного фінансування комплексу (і в першу чергу — виробових галузей), склалася критична ситуація. Наслідки вже більш ніж відчутні — зупиняються підприємства, різко зменшено енергоспоживання населених пунктів.

Одним із чинників, що спричинили кризовий стан у комплексі, за словами Анатолія Дюби, стала хвиля тарифно-цінова політика. Скажімо, видобуток в Україні газ ціна становить лише 13 відсотків від світового рівня.

В той самий час Україна фактично інвестує закордонне виробництво, купуючи вугілля, газ і нафту за валюту. Не вдасться виправити ситуації найближчим часом — віднайти видобути промисловість з часом і не зможе забезпечити всі потреби в енергосервісах. Нині уряд здійснює заходи для відновлення міжурядової угоди про поставання вугілля на 1995 рік з Туркменістаном. Ще 4 млн тонн вугілля надійдуть зніжку з Польщі, Росії, Казахстану.

Проте затягувати паски все ж таки доведеться: вже сьогодні введено граничні рівні

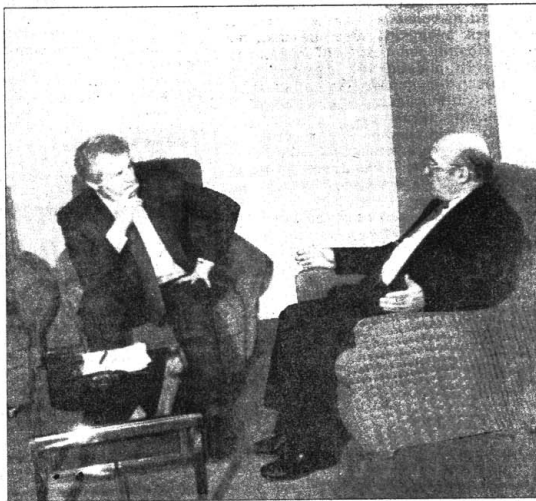
споживання електроенергії підприємствами, найбільш енергоємні виробництва доведеться зупинити.

Паливно-енергетичному комплексу не вжити без надання додаткових кредитів та розширення обсягів бюджетних дотацій — що думку висловили всі народні депутати, і доповідач. Сам лише Вуглепром сьогодні потребує цюнаємніше 9,3 трильона карбованців кредиту. А відтак Анатолій Дюба підтвердив, що немає нічого засобу покращити справи, окрім нової емісії.

Інформацію віце-прем'єра взяли до відома, вирішення повернули до її аналізу за підсумками грудня. Як повідомив Анатолій Дюба, незабаром на розгляд ВР буде внесено проект Національної енергетичної програми.

Того ж дня на сесійному засіданні депутати ухвалили Закон про внесення змін та доповнень до деяких законодавчих актів у зв'язку з прийняттям Закону «Про нотаріат», обрали п'ятьох членів Кваліфікаційної комісії суддів, а також прийняли в першому читанні Закон «Про оподаткування прибутку підприємств».

Ганна РОМАНЦОВА.

НАСТУПНІСТЬ ЗАБЕЗПЕЧЕНА

Четверта пленарна сесія Генеральної Асамблеї ПАЧЕС завершила роботу процедурою переобрання керівництва. Згідно з регламентом голова ПАЧЕС обирається на 6 місяців. Тому-то Олександр Мороз передав повноваження на наступний період Голові Національних Зборів Албанії Петру Арборі, який одностайно був затверджений на цей поважний пост загальними зборами Генасамблеї.

На заключній прес-конференції цього міжнародного форуму Олександр Мороз відзначив, що в роботі ПАЧЕС буде досягнуто наступності, яка базуватиметься на широкому перспективному

плані. Йшла мова й про співробітництво з ЧЕС. Для того, щоб рекомендації ПАЧЕС втілювалися у реальні справи, буде засновано Чорноморський банк економічного співробітництва із статутним фондом 1 мільярд доларів. Через нього планується фінансувати природоохорону та інші проекти ПАЧЕС.

Наступну пленарну сесію заплановано провести в Москві. На фото: Голова Верховної Ради України Олександр Мороз і Голова Національних Зборів Албанії, голова ПАЧЕС Петер Арборі. У залі засідань ПАЧЕС.

Фото Володимира ВОДЕНЧУКА.

Життя Рад **Чи виграла б Рада, якби жінці влада**

16 грудня 1994 року. № 239 (989)

ЗАКОН УКРАЇНИ Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про Державний бюджет України на 1994 рік»

Верховна Рада України постановляє:
1. Внести до Закону України «Про Державний бюджет України на 1994 рік» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 20, ст.120) такі зміни і доповнення:

1. Статті 1, 2, 3 викласти в такій редакції:
«Стаття 1. Затвердяти Державний бюджет України на 1994 рік, з урахуванням пільг його виконання за 10 місяців 1994 року та зміни показників Плану економічного і соціального розвитку України на 1994 рік, до доходів у сумі 350,844.334,4 млн. грн., по видатках — 468,103.356,3 млн. грн. і граничний розмір дефіциту бюджету — 117.259.021,9 млн. карбованців. Національному банку України вилати кредит на покриття дефіциту бюджету в сумі 117.259.021,9 млн. карбованців.

Стаття 2. Установити доходи Державного бюджету України на 1994 рік по основних видах надходжень у таких суммах:

	(млн.грн.)
Податок на добавлену вартість	90.917.424
Податок на доходи підприємств і організацій	48.000.000
Акцизний збір	11.292.507
30 відсотків надходжень коштів плати за землю	546.729
Прибутковий податок з громадян	14.157.198
Державне мито	823.207
Надходження від зовнішньоекономічної діяльності — разом у тому числі: доходи від реалізації валютних коштів по експортних операціях, що здійснюються за державним контрактом	9.190.238
Імпортне мито на товари, що ввозяться суб'єктами підприємницької діяльності, та інші доходи	5.800.834
Відрахування на геолого-розвідувальні роботи	3.389.404
Плата за спеціальне використання прісних водних ресурсів	3.600.000
80 відсотків надходжень коштів від приватизації майна державних підприємств	98.123
Мобілізація коштів для фінансування структурної перебудови економіки (23 відсотків амортизаційних відрахувань)	1.600.142
Надходження коштів від продажу військового майна	1.117.551
Внески підприємств та господарських організацій до Фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення	23.510
Надходження відрахувань від перевищення поточних доходів над видатками Національного банку	23.905.796
Внески до бюджету сум перевищення фактичного фонду споживання на розрахункових	3.200.000
Надходження коштів від державного комітету по матеріальних резервах	428.358
Плата за спеціальне використання надр при видобуванні корисних копалин	15.000.000
Надходження коштів від здійснення додаткових заходів по мобілізації доходів бюджету 3.759.300	169.972
Надходження дивідендів (частини прибутку) від суб'єктів підприємницької діяльності, що створені за участю державних підприємств і організацій	357.858
Збори та інші неподаткові доходи	13.320.000

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про реалізацію Закону України «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про Державний бюджет України на 1994 рік»

Розглянувши поданий Президентом України проект Закону України про внесення змін, доповнень і уточнень до Державного бюджету на 1994 рік, Верховна Рада України постановляє:

1. Закон України «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про Державний бюджет на 1994 рік» ввести в дію з 1 грудня 1994 року.

2. З урахуванням виконання Державного бюджету за десять місяців 1994 року та його прогнозу до кінця поточного року установити граничний розмір дефіциту Державного бюджету України на 1994 рік у сумі 117.259.021,9 млн. карбованців.

3. Кабінету Міністрів України:

а) вжити негайних заходів щодо відшкодування збитків областям, які зазнали стихійного лиха в 1994 році;

б) у зв'язку з неможливістю державних коштів провадити фінансування в першу чергу таких видатків державного бюджету:

зарплата плата (грошове забезпечення) з урахуванням внесків на соціальне страхування; пенсії, державна допомога, інші спеціальні і компенсаційні виплати населенню; стипендії; виплати на харчування (продовольче забезпечення); придбання медикаментів та перев'язочних засобів; заходи, пов'язані з ліквідацією наслідків Чорнобильської катастрофи та соціальним захистом населення.

Фінансування усіх інших видатків здійснювати в межах одержаних доходів бюджету з урахуванням зауважень та пропозицій, внесених народними депутатами під час розгляду проекту загального Закону;

в) здійснити дотування Української газової корпорації для покриття витрат, пов'язаних із забезпеченням населення природним газом;

г) випустити в поточному році та 1 кварталі 1995 року кошти на компенсацію сільськогосподарським та переробним підприємствам витрат, затверджених ними на будівництво об'єктів соціально-культурного призначення на селі в 1993-1994 роках. Розглянути питання індексації коштів за продукцію, реалізовану сільськогосподарськими товаровиробниками за держконтрактом в 1994 році та внести відповідні пропозиції;

д) за погодженням з Комісією Верховної Ради України з питань бюджету провести в 1994 році взаємні розрахунки між Державним бюджетом України та бюджетами Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя відповідно до змін, що випливають з цього Закону;

е) в місячний термін після прийняття пакету законів щодо оподаткування підготувати проект Державного бюджету України на 1995 рік та внести його на розгляд Верховної Ради України.

4. Кабінету Міністрів України за погодженням із Комісією Верховної Ради України з питань бюджету до затвердження Державного бюджету України на 1995 рік провадити фінансування бюджетних витрат в межах видатків попереднього місяця із врахуванням індексу зростання ціни на споживчі товари та послуги.

5. Звернути увагу областям, Київській і Севастопольській міським Рад народних депутатів на несприятливості порушення Закону України «Про Державний бюджет України на 1994 рік» в частині зміни нормативів відрахувань від загальнодержавних податків.

6. До прийняття Закону України про Державний бюджет України на 1995 рік вважати діючими положення постанови Верховної Ради України «Про реалізацію Закону України «Про Державний бюджет України на 1994 рік» від 1 лютого 1994 року в частині, яка не суперечить чинному законодавству.

Контроль за виконанням цієї постанови покласти на Комісію Верховної Ради України з питань бюджету.

Голова Верховної Ради України

О.МОРОЗ.

м.Київ, 6 грудня 1994 року.	Надходження до Пенсійного фонду	100.000.000	строкової служби та їх сім'ям	2.417.000
	Стаття 3. Установити в Державному бюджеті України на 1994 рік уточнені асигнування на здійснення таких заходів:	(млн.грн.)	— перерахування до Фонду соціального захисту інвалідів	3.400.000
	Соціальний захист населення — разом з ним:	23.360.370	— утримання будинків-інтернатів та інших установ соціального забезпечення	1.862.120
	пільгові кредити індивідуальним сільським забудовникам	95.000	фінансування заходів, пов'язаних із здійсненням державного регулювання цін у тому числі на:	7.419.410
	компенсація додаткових затрат, пов'язаних з ліквідацією цін по будівництву житла, здійсненого підприємцями, організаціями для житлово-будівельних кооперативів та індивідуальних забудовників, а також вартості будматеріалів для сільських забудовників	366.840	газ	7.000.000
	соціальне забезпечення у тому числі:	15.479.120	тверде паливо	7.600
	— пенсії військовослужбовців та особам начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ	7.800.000	здешевлення вартості будівництва житла молодіжними житловими комплексами житлово-комунального господарства (централізовані видатки, республіканське господарство)	280.000
	— перерахування до Пенсійного фонду на виплати пенсій військовослужбовцям рядового, сержантського і старшинського складу		послуги міського автомобільного транспорту	11.310
			Фінансування соціально-культурних закладів і установ — разом	120.500
			у тому числі:	33.909.713,8
			освіту	17.482.000
			культури	8.382.676
			охорони здоров'я	6.600.000
			фізичної культури та молодіжних заходів	945.037,8
			з них:	
			створення матеріально-технічної бази для підготовки спортсменів до XVII зимових	

мових (1994 р.) та XXVI літніх (1996 р.) Олімпійських ігор

відомчих закладів соціально-культурної сфери	72.786
Фінансування науки	500.000
Державні капітальні вкладення у розвиток галузей і структур перебудови економіки	7.016.632
з них на розвиток агропромислового комплексу	17.176.000
Народне господарство — разом	7.500.000
з них:	155.130.171,6
— бюджетні позички з них на капітальні вкладення	9.000.000
— фінансування геолого-розвідувальних робіт	6.384.400
— фінансування геолого-розвідувальних робіт на пошук золота	3.600.000
— фінансування заходів по конерсії підприємств оборонного комплексу і створення нових видів цінної продукції	1.000.000
— фінансування Національної космічної програми	5.000.000
— фінансування Національної програми досліджень і використання ресурсів Азово-Чорноморського басейну, інших районів Світового океану	1.100.000
— створення потужностей по переробці брухту і відходів дорожніх металів	800.000
— земелепорядкування, протипізоотичні заходи, експлуатація та утримання зрошувальних систем, ветеринарної мережі та інші витрати системи агропромислового комплексу	613.805
— проведення земельної реформи	1.923.536
— часткове відшкодування вартості плазміної худоби	25.250
— відшкодування витрат по оплаті сортів надбавок на елітне насіння	900.000
— рекультивація та докорінне поліпшення земель	1.000.000
— ведення лісового господарства, охорона і захист лісів	116.845
— фінансова допомога і часткова сплата відсотків з виданих кредитів:	1.250.000
— підприємств селянським (фермерським) господарствам	120.000
— колективним сільськогосподарським підприємствам	300.000
— надання позички загальнодержавним підприємствам та організаціям для заготівлі лісгосппродукції по державному контракту	24.400
з узагальної суми підлягає поверненню в 1994 році до Державного бюджету України	79.000.000
— забезпечення державних резервів	17.000.000
— компенсація різниці в цінах по вугіллю	15.000.000
— фінансування участі Держкомнафтогазу в розвитку Західно-Сибірського нафтогазового комплексу	29.000.000
— фінансування згідно з Указом Президента України «Про невідкладні заходи щодо фінансово-кредитного забезпечення державних продовольчих ресурсів 1994-1995 рр.» і Постановою Верховної Ради України «Про подолання кризового стану в агропромисловому комплексі»	1.500.000
— фінансування будів-	4.000.000

ництва нафтоперевалочного комплексу в м. Одесі	718.200
експлуатаційні витрати по утриманню Чорнобильської АЕС	280.362
— інші	5.050.073,6
Фінансування житлово-комунального та шляхового господарства — разом	1.331.620
у тому числі:	
— капітальний ремонт житлового фонду	76.420
— благоустрій міст і селищ міського типу	2.200
— ремонт та утримання шляхів	1.253.000
Реставрація пам'яток архітектури	120.000
Охорона навколишнього природного середовища	1.688.000
Заходи, пов'язані з поверненням кримсько-татарського, німецького та інших депортованих народів з них капітальні вкладення	1.356.699
Фінансування оборони — разом	1.016.699
у тому числі:	21.976.000
Міністерство оборони з них на будівництво житла	19.000.000
Національна гвардія	1.000.000
Прикордонні війська	700.000
Штаби і війська цивільної оборони	2.100.000
Фінансування будівництва житла для військовослужбовців за рахунок коштів від продажу військового майна	176.000
Фінансування заходів по ліквідації стратегічних озброєнь	833.112
Правоохоронні, митні органи, податкова служба — разом	1.000.000
у тому числі:	17.151.500
Служба безпеки	1.912.300

органи Міністерства внутрішніх справ	8.836.000
установи і підприємства Міністерства внутрішніх справ по виконанню покарань	1.958.000
Головне управління урядового зв'язку	501.000
Додаткові витрати, пов'язані з реалізацією державної програми боротьби із злочинністю	1.500.000
Управління державної охорони	85.000
митні органи	639.200
місцеві державні податкові інспекції	1.700.000
Утримання органів законодавчої, виконавчої та судової влади — разом	4.236.827
у тому числі:	
законодавчої влади	720.260,6
виконавчої влади	2.923.410,6
судової влади	593.155,8
Прокуратура	482.500
Фінансування заходів, визначених Національною програмою поліпшення безпеки гігієни праці та виробничого середовища	42.212
Придбання обладнання для виробництва цінних паперів та документів суворого обліку	83.500
Відшкодування коштів по завершенню будівництва об'єктів соціально-культурного призначення на селі	1.500.000
Фінансування будівництва пускових енергетичних об'єктів атомних електростанцій	1.920.000
Будівництво потужностей по виготовленню власної валюти	319.002
Зовнішньоекономічна та зовнішньополітична діяльність — разом	14.000.000
у тому числі:	

витрати, пов'язані з утриманням установ за кордоном, та сплата внесків до міжнародних організацій	14.000.000
Фінансування робіт по спорудженню будинків для інвалідів і представників їхніх видачків	930.787
з них:	4.300.000
проведення виборів	3.020.000
Резервний фонд Кабінету Міністрів України	3.500.000
Заходи, пов'язані з ліквідацією наслідків Чорнобильського катастрофи та соціальним захистом населення	23.905.796
Видатки по обслуговуванню зовнішнього боргу	8.500.000
Видатки Пенсійного фонду	100.000.000
Погашення заборгованості Національному банку	5.000.000
Фінансування заходів, передбачених Державною програмою протидії зловживанню наркотичними засобами та їх незаконному обігу	150.043
Витрати на викуп Державної цільової безпроцентної позики 1990 р., державних казначейських зобов'язань внутрішньої вигайної позики 1982 р., державних казначейських зобов'язань колишнього СРСР і сертифікатів	2.000.000
Опдадого банку СРСР	2.000.000
2. У статті 4: слова «бюджет Республіки Крим» виключити; доповнити статтю частинною другою такого змісту: «Установити, що в 1994 році в бюджет Автономної Республіки Крим зараховуються в повному обсязі всі податки, збори і обов'язкові платежі, що надходять на території Автономної Республіки Крим. На фінансування загальнодержавних витраток до Державного бюджету України з бюджету Автономної Республіки Крим передаються кошти у сумі 5.481.853,3 ман. карбованців».	
3. Статтю 5 і 6 виключити.	
4. Статтю 14 викласти в такій редакції:	

ції: «Призупинити на 1994 рік дію законодавчих актів України та нормативних актів Президента України та Кабінету Міністрів України в частині надання за рахунок бюджету кредитів та пільг по банківських кредитах, за винятком обслуговування кредитів, наданих до 1 березня 1994 року, а також надання пільгових довгострокових державних кредитів індивідуальним забудовникам і членам житлово-будівельних (житлових) кооперативів, які потребують відволідно до чинного законодавства поліпшення житлових умов».

5. Статтю 16 викласти в такій редакції: «Установити, що установи банків виконують доручення підприємств, установ і організацій у такій черговості:

а) платежі на невідкладні потреби, які включають зарплатню платю, допомогу по тимчасовій непрацездатності, по вагітності і родах, з нагоди народження дитини, на поховання;

б) платіжні доручення на внески до бюджету сум податків, зборів, інших обов'язкових платежів та внесків до державних цільових фондів, а також розпорядження державних податкових інспекцій про безспірне стягнення не внесених у строк платежів та сум фінансових санкцій по них;

в) інші платежі, в тому числі за безспірним стягненням та безакцептним списанням коштів, мають здійснюватися в порядку календарної черговості».

6. Статтю 22 виключити.

11. Доручити Кабінету Міністрів України провести в 1994 році взаємні розрахунки між Державним бюджетом України та бюджетами Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя відповідно до зміни, що випливають з цього Закону.

Президент України
Л.КУЧМА.

м. Київ,
2 грудня 1994 року.

Може, я й не вважав б за перо, якби не № «Голосу України» за 30 листопада 1994 року, де поряд з текстом Указу Президента України «Про компенсацію громадянам України втраченої знецінення грошових заощаджень в установлені Ощадбанку України та Укрдержстраху» опубліковано листів громадян. Вони ще не читали указу, але вже озвучили йому вирок — чергова відписка. Важко не погодитися з ними.

У ПСИХОЛОГІЧНОМУ плані головна проблема компенсації полягає в тому, що рішення, пропонуване державою, має бути узгоджене зі сподіваннями громадян. Вони кредитували державу довгі роки і мають право вимагати повернення боргу реальними цінностями (не обов'язково готівкою). Адаже вже були «компенсції» 1992 року. Народ не те щоб не згодився з ними, він їх просто не помітив. Чи не чекає він на цей указ доля мильної бульбашки? Мало віритися, що він обгрунтований тверезим розрахунком.

Найголовніший недолік указу — кредиторам не залишають права вибору: всіх в обов'язковому порядку примусять взяти в рахунок повернення боргу приватизаційні сертифікати. Сумію і те, що вкладники Ощадбанку та Укрдержстраху згодяться із запропонованим в указі коефіцієнтом індексації — 2200. Навіть без-Мінстату життя підкаже народи, що його гроші знецінилися у 10 тисяч разів, а то й більше. Найприбутковіші, висококоліваційні частини державної власності (об'єкти майна приватизації) вилучені з переліку підприємств, акції яких зможуть купити вкладники. Залишається часті збиткові, а то й просто «лежачі» підприємства. Чекати dividendів від таких підприємств, слушно пишуть наші виступи, — доведеться довго. А ціна їхніх акцій на фондовому ринку ой як не скоро зрівняється з реальною ціною втрачених грошей.

Переконаний, що у цієї складної проблеми немає простого розв'язання. Необхідно використати всі доступні способи і всі ресурси держави. Я спробую обгрунтувати кілька можливих підходів. Знаю, що у моїх колег є й інші пропозиції.

КОМПЕНСУВАТИ ЧИ ПУСКАТИ МІЛЬНІ БУЛЬБАШКИ?

ПОЗА всяким сумнівом, реальною цінністю є землі. Без вивчення громадської думки важко сказати, за якого еквіваленту згодяться кредитори отримати борг у вигляді земельної ділянки. Швидше за все коефіцієнт переведення карбованців у сотки залежатиме і від регіону України, і від якості землі, і від розташування ділянки. Але я не вперше виходжу з цієї пропозиції. Чого мені лишень не говорили опоненти: немає вільних земель, неможливо вирахувати коефіцієнт, який би всіх задовольнив, земля у нас і так роздається всім безкоштовно тощо. Але я знаю одне: багато хто залюбки згодиться б на таку компенсацію. Адаже, незважаючи на трітичну «земельну реформу» і декларовані права на земельну ділянку, мільйони сімей в Україні так і не отримали землі.

За моїми підрахунками, в Донецькій області близько 500 тисяч родів не мають земельних ділянок. А багато отримали лише по 5—6 соток. По 10 соток на 500 тисяч родів — це 50 тисяч гектарів, чи всього 4 відсотки сільськогосподарської області. У той же час стаття 3 Земельного кодексу України передбачає створення резервного фонду земель у розмірі до 15 відсотків цієї сільськогосподарської області. Президент України по основній засаді економічної та соціальної політики заявляло про наміри виконувати таку забезпечити формування такого фонду земель. То є земля чи немає? Я навіть цифри по До-

нецькій області — найгустонаселенішій, найурбанізованішій (90 відсотків населення — городяни), далеко не найбагатшій на землі у розрахунок на душу населення. Не стверджую, що можна розв'язати проблеми

всіх 500 тисяч безземельних родів. Адаже є ще інтереси сільських мешканців та сільськогосподарського виробництва і багато інших обставин. Та хто підрахував, яку частину проблеми можна розв'язати у такій спосіб? За три роки існування ніхто всерйоз в уряді такий підхід не вивчав.

Ще одна пропозиція. Багато літніх людей складали гроші для того, щоб забезпечити гідний вікіз життя. Ім, точніше — їхнім родичам, потрібні реальні гроші на оплату ритуальних послуг. Якби в уряді раптом віднайшлися зайві «ваучери», то можна передати їх інвестиційним фондам, довірчим товариствам під зобов'язання оплатити ритуальні послуги. З громадянами, що погодяться на це, уряд укладе, умовно кажучи, договір про сплату відповідної суми внеску. Ця сума, точніше — перелік оплачуваних послуг, має бути суворо застереженою. Якщо інвестиційний фонд «прогорить», не отримає запланованих дивідендів чи взагалі зникне, то платити уряд, тобто ризикувати має Кабінет міністрів (боржники), а не громадянин (кредитор). Інвестиційні фонди, на відміну від громадян, без труднощів з'являють, і зможуть в них домовитися на рівних. Одним з можливих способів може бути і варіант, запропонований в указі Президента.

А сільські альтернативні способи компенсації ми б не заділяли (і що більше,

то краще), нам не уникнути необхідності частину боргу повертати готівкою. Ми всі не бажемо друкувати зайві гроші. Та все одно ми ж їх друкуємо. Навіть у найсильніших своїх планах уряд не збирається в

осягнути майбутньому зводити дефіцит державного бюджету до нуля. На поточний рік заплановано дефіцит консолідованого бюджету України у 10,3 відсотка валового внутрішнього продукту (ВВП). Це близько 104 трильйонів карбованців. Середній розмір вкладу в Україні 1990 року був 2,5 тисячі карбованців. З індексацією у 10 тисяч разів ця сума перетворюється на 25 мільйонів карбованців, тобто зазначений дефіцит — це борг приблизно 4 мільйонам вкладників. Я навіть ці цифри лише для того, щоб читачі наочно уявили собі суму грошей, яку ми випустимо в обіг 1994 року понад доходи бюджету. Та якщо хоча б чверть цієї суми спрямувати на компенсацію вкладникам, то за рік можна повернути борги готівкою одному мільйону людей (адаже все одно друкуємо і друкуватимемо!). У законі про бюджет повинна з'явитися стаття «Повернення боргів громадянам». Швидше за все, можна говорити про поетапне повернення боргів, починаючи зі старших вікових груп вкладників, або ж зі «старих» внесків. «Грошей у бюджеті немає» — ця фраза стала поширеною в урядових та парламентських коридорах. Але в той же час Кабінет міністрів, ані Верховна Рада поки що і близько не підступили до серйозної розмови про абайливе витрачання наявних коштів. Малецький приклад. У бюджеті на 1995 рік заплановано витрати 750 тисяч доларів на придбання 50 нових

автомобілів для автобаз Верховної Ради (на додачу до тих трьох сотень, що вже є). За наведеною вище схемою цих грошей вистачило б для повернення боргу 75 тисячам вкладників. Чи вистачить у депутатів здорового глузду розібратися з цим «бенкетом під час чуми» і покласти йому край?

Дехто законе мені популізм: мовляв, знайшов на чому економити. Та ж таких статей у нашому бюджеті десятки й сотні. Вони складаються у трильйони карбованців, необхідних вкладникам — пенсіонерам, інвалідам, учителям, лікарям тощо.

З УСЬОГО цього висновок один: треба серйозно працювати, і розв'язання буде знайдено. Усіх проблем просяньким указом не розв'язати. Потрібно прийняти спеціальний закон і внесення змін у низку чинних. Земельний кодекс, законодавство про приватизацію, мають бути враховані всі борги, а не лише названі в указі. Має бути обгрунтований коефіцієнт індексації, розглянуто проблема вкладників, що не стали громадянами України. Багато й інших запитань залишили без відповіді автори указу.

У той чи іншій формі все вивченіскадане я пропонуюв коаліційному Президентіві України, членам урядової робочої групи, одному з авторів указу. На жаль, наслідок нульовий. Справа в тому, що серйозний законопроект у змозі розробити лише уряд. Ну то, справді, крім Держкомітету з земельних ресурсів може проробити величезну підготовчу роботу, пов'язану з варіантом компенсації земельними ділянками? Уряд же затято шукає прості шляхи — менше роботи, менше клопоту.

Тепер справді залишається сподіватися на Верховну Раду та на те, що Президент читає «Голос України».

Олександр ШЕХОВЦОВ,
народний депутат України.

Віктор ПИНЗЕНИК: «Я завжди намагаюся пропонувати такі рішення, які стримували б зростання цін»

Проблеми реформування економіки хвилюють сьогодні все суспільство, і це не дивно, бо успіх чи провал реформ позначиться на кожному з нас. Якими є наші перспективи, що є причиною сьогоднішньої кризи, що робиться для поліпшення ситуації? На ці та інші запитання відповідає перший віцепрем'єр-міністр з питань економічної реформи Віктор ПИНЗЕНИК.

— Вікторе Михайловичу, пригадуєте, тільки-но Леонід Кучма повідомив, що підписав Указ про ваше призначення першим віцепрем'єр-міністром з питань економічної реформи, як у деяких газетах з'явилися публікації, головною тезою яких було: «Прийшов Пинзенік — чекати біди». Сьогодні, як ми бачимо, вас атакують і справа, і лізла. Чому, на вашу думку, з ім'ям Пинзеніка часто пов'язують такі речі, як зростання цін, інфляція, погіршення життєвого рівня тощо. Як би ви це пояснили?

— Щодо того, що з моїм ім'ям часто пов'язують зростання цін, то скажу так: постанову «Про ціноутворення в умовах реформування економіки» Кабінет міністрів затвердив 21 жовтня, а мене першим віцепрем'єр-міністром Президент призначив 31 жовтня.

Тому, читачу подібні публікації, потрібно чітко усвідомити: написані вони на замовлення, причому їхнє замовлення — віддати не по Пинзеніку, а по Президентові. Бо якщо проаналізувати мої сьогоднішні висловлювання і те, що я казав раніше, коли працював в уряді, то стане зрозуміло, що я завжди намагаюся пропонувати такі рішення, які стримували б зростання цін, ці, принаймні, блокували їх. Яким чином? Не допускаючи емісії, обмежуючи дефіцит бюджету. Ось ті причини, які призводять до зростання цін. Таку позицію я займав завжди, а тому вважаю, що нічого на мене звалювати вину за рішення, які приймалися в той час, коли я не працював в уряді. А сьогоднішні рішення зумовлені всіма попередніми діями уряду, величезною кредитною емісією, проведеною ним. Тож, на мене глибоке переконання, якщо не вийде длі Національного банку, то у нас би повторилася минулорічна ситуація. Думаю, що сьогодні ми вже вийшли з фазових процесів гіперінфляції.

— А що може завдати?

— Скажімо, нещодавно в «Голосі України» було оприлюднено заяву фракції комуністів, у якій, зокрема, пропонується встановити державний контроль за зовнішнім торгівлею, валютним курсом та ін. Але сьогодні ми вже можемо пересвідчитися, що рішення про уніфікацію курсу було правильне і зважене, бо фіксований курс блокував експорт, і таким чином знизились вітчизняний виробник. Оскільки імпортер оцінювався за фіксованим курсом, наші ціни зростали, а в результаті наша продукція стала менш конкурентоспроможною. І перш за все це зачіпало аграрний сектор: інколи імпортер сільськогосподарської продукції бував дешевша, ніж вітчизняна.

— Чи погодимося на взаємодії з Росією: якщо ми росіянам нічого не продаватимемо (а ми ж економічно робили експорт невіддільно), то за які кошти купуватимемо ті ж нафту чи газ? А, як ми знаємо, усі лінії фракції виступають за від-

новлення взаємовідносин зв'язків.

— Це один момент, про який би я хотів сказати, це корупція. Коли одному долар продають за високою ціною, а іншому за низькою, з'являється елемент корупції.

— А сьогодні ми маємо всі можливості для того, щоб налагодити нормальні економічні стосунки з іншими державами, маємо можливість експортувати продукцію, а, як ми вже говорили, чим більше експортуватимемо, тим більше заведемо продукції в Україну, і таким чином не простояватимуть наші підприємства, що залежать від імпортерних поставок. Це ще й проблема оборотних коштів — завод не міг вивести і продати свою продукцію, бо ринок збоїв в ті ж Росії. В результаті продукція не реалізується і постає проблема оборотних коштів.

— Додамо сюди і протекціонізм у вітчизняній економіці, що створює бар'єр захисту від конкуренції західних товарів. Але лібералізація експорту і цін була б неможливою без уніфікації валютного курсу. Чому? Якщо ціни не лібералізувати, то не можна відпустити експорт, і з'являється можливість для зловживання на різниці між внутрішніми і світовими цінами. Коли ж ціни відпустили, і починається швидке вивезення продукції, внутрішні ціни зростають, і стає вигідніше продати продукцію тут, купивши потім долари на валютній біржі. Тоді починає діяти механізм саморегулювання.

— Але я ще раз хочу наголосити, що лібералізація не означає адміністративного підвешення цін. Лібералізація означає, що ми повинні взяти під контроль витрати, що ціна має бути попитом, визначеним споживачем, а виробник має на це орієнтуватися. Проте, жаль, у нас немає областей цін не відпущено, а просто піднято. Причому дуже часто серед тих-таки колегів узяли найгірші господарства, і підняли ціни під них ціну, хочуть, щоб їхню продукцію хотів купувати. Тому ми домагаємося, щоб ціни не піднімали, а відпустили, і тоді в нас з'явиться орієнтир, завдяки якому ми зможемо бачити, вклався виробник у витрати чи ні. Якщо ні, то він мусить знижувати ціну на товар, щоб його купили, або збанкрутувати. Бо хто повинен збанкрутуватися за погану роботу підприємства? Пенсіонери, діти, інваліди? Тому підприємства мають пройти через реструктуризацію, а результати погано визначаються ті, хто може вижити, і ті, хто мусить збанкрутувати і перейти у приватні руки.

— Як відомо, Міністерство економіки, проводячи свої розрахунки динаміки зростання цін, послугувалося фіксованим курсом долара, але й за цих умов, як бачимо, лібералізація виймалася у надмірне підняття цін. Чи не очікують нас перерахунок і чергове зростання цін?

— По-перше, сьогодні кому-сь ніхто не враховує тієї ситуації, що Національний банк вдався до жорстких монетарних обмежень. Це не те, що було в минулому: лібералізували ціни — і зразу ж навалися до нових кредитних вливань. Сьогодні їх не буде: НБУ обмежив обсяг кредитних вкладень.

— По-друге, цей курс зачіпає дуже обмежений перелік товарів, хоча б тому, що нафта сьогодні надходить за реальними цінами. Деякою мірою і газ. Крім того, в нас 72 відсотки обороту припадали на бартер, тобто тут також ми мали реальне співвідношення. Тому є всі підстави сподіватися, що коли не приймемо якогось популістського рішення, ціни зростуть навіть менше, ніж це закладено в розрахунках Міністерства.

— Ви хочете сказати, що цього зможемо досягти, якщо чітко виконуємо намінену програму?

— Так.

— Чи не могли б ви спростувати можливий розвиток подій за умови реалізації пропозицій фракції комуністів? Це, зокрема, той же контроль за експортом, валютним курсом і т. ін.

— Щоб виконати програму, яку пропонують комуністи, треба, щоб Росія надавала Україні нафту і газ безкоштовно. Ми вже пробували контролювати експорт, і що це дає? Крім корупції, нічого. Бо всілякі дозволи для того й придувають, щоб хтось із чиновників міг цьому наживатися. Я теж хотів би бути популістом і сказати: давайте видати сьогоднішній зарплату в еквіваленті тисяч доларів. Але що з того вийде? Ми ж саме цим і займаємося попередні два роки, то чому маємо право повторювати те, що давало край негативні результати?

— Вікторе Михайловичу, але сьогодні інколи можна почути й таку думку: мовляв, хоч Юхим Зав'язальський, будучи виконавцем обов'язків прем'єр-міністра, і генералом наліво й направо, але він і курс карбованця тримав. От саме це і ставлять йому інколи в заслугу. Як би це прокоментувати?

— Це два-три місяці тому, до мого призначення в уряд, я говорив, що всі позитивні зрушення в Україні — це виключно заслуга Національного банку, а не уряду. Бо саме НБУ пішов на жорсткі монетарні обмеження. Але що відбувалося далі? Скажімо, у вересні 90 відсотків заборгованості з рефінансованого кредиту Національного банку належали уряду. Чому так сталося? Уряд постійно збільшував розмір доплати на те ж такі вугілля і не виплачував зарплату лікарям, армії, вчителю, тобто всім бюджетним сферам. І в результаті за заборгованістю саме

бюджетним організаціям бюджет (за секським оформленням) винен 60 трильйонів карбованців. Чим мала закінчитися така політика? Війтку знову зросли закупівельні ціни на зерно, і треба було робити чергові емісійні вливання для їх стримування. А емісійне вливання — це те ж саме підвищення цін, тільки воно призводить ще й до страшенних перекося в економіці. Відтак сталося те, що мало статися. І сьогодні ми перебуваємо у стані балансування: або зробимо кроки, що втнуть Україну на тринадцять років в гіперінфляцію, або дотримуватимемося варіанта стримування інфляції. Сьогодні поки що всі дії спрямовані на те, щоб не випустити інфляцію з-під контролю. Бо за рахунок чого ми мали б платити зарплату тим же військовикам, якщо мало не весь бюджет продався субсидіями? І ці диспропорції, як наслідок попередніх дій уряду, дуже різко проявлялися в серпні: у нас різко зріс дефіцит бюджету — і державного, і консолідованого. Причому склалася така ситуація, що витрати і державного, і консолідованого бюджету досерпні були ваділі більші за доходи. У вересні ситуація ще погіршилася.

— До речі, про бюджет. Пам'ятаємо, на початку року, коли це питання розглядали у Верховній Раді, було вирішено переглядати його щоквартально. Проте руки до цього дійшли тільки нещодавно. Чи можна очікувати, що Верховна Рада найближчим часом розглядає за розгляд бюджету на 1995 рік?

— Як ви знаєте, Верховна Рада вже розглянула уточнений бюджет на 1994 рік, а також ми вже розпочали роботу над бюджетом 1995 року. Розробити його ми зобов'язані за новими принципами, тобто водночас мають розроблятися три документи: прогноз, бюджет і основи грошової політики. (Концепція такого підходу була розроблена ще коли я працював в уряді минулого разу, але тоді її провалили). Це дасть нам змогу мати точні показники параметри, що дуже важливо для Міністерства фінансів, адже в нас бюджет обраховується у базових цінах, а тому в результаті цифри асигнувань ніколи не дотримувалися. А якщо ми розрахуємо точні показники фінансів згідно з темпами інфляції, то захистимо міністра фінансів. Тоді ми зможемо сказати: у мене є, скажімо, 10 трильйонів карбованців, і ні копійки більше я не можу видати, бо якщо це зроблю, завтра мене знімуть з роботи. Це дуже важливо як у плані збалансованості, так і у плані контролю за витратами бюджетних коштів.

— Вікторе Михайловичу, ми вже кілька разів згадували, що свого часу вам доводилося працювати в уряді. Очевидно, у вас є можливість порівняти професійні якості та здатності до реформування тощо уряду і цього, в якому працюєте нині. Зокрема, як ми пам'ятаємо, свого часу у уряді пішов Олександр Сметько, тобто той, на якого не заклали до нормального роботи. До того ж, сьогодні доводилося часто можна почути думку, що нинішній уряд проти некого. Отже, чому ви погодилися увійти до його складу?

— Звичайно, я дуже добре усвідомлюю, що це не той уряд, який би я хотів йти обіймати. Проблеми команди існують, але в нас уже є ядро, здатне приймати відповідні рі-

шення. Щодо того, чому я погодився увійти до складу уряду, то я пояснюю це так: я націлений на дії, про які заявляв і тоді, коли працював в уряді, і коли пішов у відставку, і коли обирався до Верховної Ради. Тож, почувши заяву Президента, в якій декларовано майже те саме, чого хочу домогтись і я, мало того, не тільки декларовано, бо Президент починає приймати відповідні рішення, я не мав рації в цій ситуації говорити, що я робитиму те саме, але дайте якусь неомірювану владу? Саме тому, коли Президент запропонував мені почати роботу в такій ситуації, я погодився. Бо добре розумію, що в нас немає нічого виходу, як підтримати дії Президента, допомагати йому впроваджувати реформи.

— Повторюючись до програми Президента, скажіть, будь ласка, над якими й розділами ви працювали особисто?

— Я кілька разів читав увесь документ і вносив відповідні корективи. Тобто я казав і кажу, що з технічної точки зору й це можна підправити, але це стосується будь-якого документа. Говорити, коли б я особисто готував якусь програму, то не виключаю того, що через два-три дні мені б заохотили ввести до неї якісь зміни. Скажімо, до того документа, що я його свого часу готував від Українського фонду підтримки реформ, я сьогодні вніс би дуже серйозні корективи. І це цілком нормальна річ. Тому зрозуміло, що президентська програма не могла охопити відразу всі проблеми.

— Які напрями, на вашу думку, залишилися поза кадром?

— Не говорячи про напрямки, скажу лише, що нещодавно я читав документи розробки більш як 50 нормативних актів. І це ще далеко не кінець. Скажімо, я зустрічався з підприємцями Києва, і вони поставили безліч питань, які потребують негайного розв'язання. Безліч розумних пропозицій прозвучало під час моєї зустрічі в Запоріжжі з директорами підприємств, що входять до Міжрегіональної асоціації підприємців. Саме під час таких зустрічей завжди постає безліч проблемних питань. Бо, на жаль, у нас доки не мають верховенство закони, а інструкції, і я за ними практично не в змозі встежити, як не міг не робити. А люди, до яких я хотів знову звернутися, інструкції, відразу вказують на проблеми.

— Чи не могли б ви докласти проаналізувати головні проблеми, що потребують негайного розв'язання? Чи, принаймні, основні блоки проблем?

— Я виділяю би кілька. По-перше, соціальний захист. Нам треба створити дуже чітку і ефективну систему соціального захисту — перш за все в організаційному плані, бо сьогодні біда людини не знає, куди йти податися по допомогу. Тому вважаю, що по всій Україні має діяти єдина соціальна служба і на це не треба шкодувати грошей. По-друге, ми зобов'язані побудувати систему отримання допомоги, щоб людина не подавала 10 доводів за одним видом допомоги, 10 — за другим, і так далі. А у нас — 16 систем допомоги, от і подумайте, коли ця людина встигне щось отримати. Тому треба й уніфікувати, зробити прозорими й доступними. Є ще деякі речі, які в соціальному плані треба вирішувати. Наприклад, це стосується регулювання фонду споживан-

ня. Думаю, що тільки-но ми трохи стримаємо інфляцію, треба буде надати заводам можливість платити таку зарплату, яку вони спроможні. Але не коштом кредитів, а за рахунок реалізованої продукції. Також повертаємо людям через приватизацію ті втрати, які спричинила інфляція.

До другого блоку я відніс би питання контролю за витрачанням бюджету. Ми хочемо проводити такі принципи: кожне міністерство має звітувати про те, куди і як витратив кошти. Маємо змінити систему управління бюджетом, створити державну скарбницю, змінити систему банківського обслуговування, бо сьогодні в бюджеті «гуляє» 30 трильйонів карбованців і ніхто не знає, де вони. Ми маємо їх знайти, щоб вони давали користь бюджету, бо це ж кредитні ресурси, за користування якими треба платити. Це ж стосується і позабюджетних фондів.

До третього блоку я відніс би податкове законодавство — майже всі закони треба переглянути у напрямлі лібералізації, скорочуючи невиправдані пільги, але в той же час, за рахунок зменшення податкових ставок, надаючи пільги всім.

Четвертий блок пов'язаний з роз'ясненням проблеми несплати. Що маю на увазі? Це обов'язкове оформлення будь-якої неоплаченої поставки векселями, продаж боргових зобов'язань, заставлення державних підприємств, взаємозаліг між підприємствами, взаємозаліг у межах балансу одного банку, взаємозаліг бюджету і підприємств, скасування попередньої сплати податку на добування вартість за імпортом, можливість несплати, зняття розмежування між готівкою і безготівкою, інші заходи.

П'ятий блок пов'язаний з конкурентоспроможністю нашої продукції. Ціни в нас сьогодні майже лібералізовані, і ми, на відміну від Росії, живемо в умовах майже світових цін, а це означає, що багато підприємств може зіткнутися із проблемою реалізації продукції. З іншого боку, підприємства завантажені на 20 — 25 відсотків, а амортизація нараховується на всі фонди, тож підприємствам дуже важко утримувати такий темп. У цій ситуації потрібно нам дозволити продавати більше майна, давати його в оренду, залучати на певних умовах приватний капітал. Проте за деякими видами продукції, де очікується велика конкуренція, можливо, потрібно буде запроваджувати імпорти мита. Але робити це треба обережно, щоб ми не за консервували в Україні стару техніку і технологію.

— Вікторе Михайловичу, як вам ніш працюєш за Національним банком, і взагалі, який, на вашу думку, має бути статус НБУ?

— Такіх чудових стосунків з Національним банком, як сьогодні, я не мав ніколи. Цим я не хочу сказати, що у нас немає суперечностей — вони є, і по деяких технічних деталях дуже великі, але є й нормальні стіль роботи, коли ми прямо висловлюємо свої думки і знаходимо прийнятні рішення. Скажімо, якого часу ми де-що скруглювали діяльність обмінних пунктів, були єдині в підходах щодо валютної біржі. Тобто, на мою думку, Національний банк сьогодні приймає правильні рішення, а тому атаки на НБУ можуть спричинити дуже негативні наслідки. Хочу ще раз наголосити: сьогодні Національний банк працює, як ніколи, і не дай боже, пробувати його якийсь завалити. Щодо підпорядкування, то вважаю, що Національний банк не має підпорядковуватися нікому: він просто має відповідати за грошову політику.

Бо за що сьогодні б'ють Національний банк? За те, що десь хтось не оплатив продукцію. Але ж за законом НБУ можна бити лише за інфляцію, бо головна мета діяльності Національного банку — це стабільність грошової одиниці. Тож коли банк робить кроки до стабілізації грошової одиниці, його хвалити треба, а не лаяти.

І на завершення — класика про Укази Президента, стосовні приватизації та земельної реформи.

— Нову концепцію приватизації орієнтовано на безоплатне передавання у власність громадянам України майна великих і середніх державних підприємств за готівкової приватизаційні сертифікати. Але це майно поділене на дві частини: 70 відсотків приватизувати будуть в тому режимі, що був закладений у законодавстві раніше, а 30 відсотків спрямовуємо на компенсацію втрат на заощадження громадян в Ощадбанку.

Перебачається, що одна норма рішення про приватизацію приймає майже Фонд держмайна України, тоді як раніше потрібно було пройти безліч інстанцій, підписати безліч паперів. А тепер Фонд держмайна буде єдиним органом, який матиме не лише відповідні права, а й нестиме відповідальність.

Стосовно Указу Президента «Про невідкладні заходи щодо прискорення земельної реформи», то думаю, що це ще одне підтвердження волі Президента йти шляхом реформ, роблячи кожного ані крок уперед. Як і сада була чекати, він спричинив неодолимую реакцію, але я дуже хотів би звернути увагу на реакцію депутатів-аграрників — більшість із них озвучили підтримку положень Указу. Я наголошую, що це та частина депутатів, яку чомусь завжди вважали найконсервативнішою в парламенті.

Є два застереження з приводу цього Указу. Перше стосується того, що цим ми порушуємо рівність громадян, оскільки не всі вони братимуть участь у приватизації землі. Але той, хто був би селян і бачив умови, в яких живуть селяни, бачив їхні натужені руки, за яких якийсь ми маємо хліб, м'ясо, молоко, дуже поганогай, що, віддавши землю тим, хто її обробляє, успішністю хоча б частково поверне свій борг селянам.

Але скажу прямо: цей Указ не спрямований на те, щоб руйнувати колагосип і радощі. Вважало, що тут ми не можемо застосовувати силових дій, бо досвід інших країн свідчить, що тоді ми скоріше за все матимемо негативні результати. Отже цей процес має відбуватися природно.

Бо, скажімо, я переконаний, що ніхто із селян не забере свою землю з доброго колагосипу, а вже й техніку в нас розкрадено на великі площі, інші матеріальні ресурси також. Проте є й такі господарства, які за рахунок перерозподілу доходів отримують те, що заробили рентабельні господарства. Оскільки нададі цього вже не буде, то такі господарства мають перетворитися у нові структури через механізм вторинної приватизації, або працівники таких колективів мають виділитися зі своїми паями в окремі господарства. У цьому зв'язку я хотів би зазначити, що, скажімо, на Закарпатті поширюються чутки про те, що тих, хто закопає землю, держава позбавить пенсій. Заявляю, що це чистісінької боді провокація, і, думаю, що СБУ має розібратися, хто поширює такі чутки.

— Дякую за розмову.

Взяв інтерв'ю
Сергій ЛАВРЕНЮК.

Україна є класичним прикладом того, як потрібно проводити «приватизацію»

Порівняльний аналіз приватизаційних процесів у Чехії, Росії та Україні

Аналіз процесів приватизації в країнах, які пройшли через неї, свідчить, що в кожній з них після приватизації розпочалося економічне піднесення.

Знайомство з проведенням приватизації у двох наших сусідів — Чехії та Росії, що було викликано, з досягненнями приватизації, особливо в Чехії, котра після приватизації змогла підійти до дострокового погашення зовнішнього боргу, підтверджує цей аналіз.

Безсумнісно, що для проведення такої важливої економічної реформи необхідні знання та політична воля. Там, де до цього часу тояться дебати (як, наприклад, в Україні) про те, чи потрібна приватизація, цей неминучий процес скрізь не реторують на «приватизацію» державної власності невеличким частинно спритижити та одночасно збільшенням більшості громадян. При цьому й ті й ті нездоволені: перші, бо не пенсії, що «приватизація» не віднімає, а більшість — через те, що погашується, і цілком справедливо, обійденою та обуреною.

Приватизація потрібна, щоб забезпечити необхідні передумови для реконструкції та модернізації виробництва під керівництвом нових, приватних власників. При цьому потрібно дотримуватися основних принципів приватизації — справедливості, простоти, доступності, відкритості — для всіх громадян.

Враховуючи загальне збільшення більшості громадян України та виходячи з принципу справедливості і доступності, треба зазначити, що розподіл нової частини в приватизації тільки через безоплатний розподіл державної власності, тобто через приватизацію тільки майнових сертифікатів.

Як у Чехії, так і в Росії було створено чіткі схеми розподілу частини за «ваучерами», при цьому, незважаючи на більш високий життєвий рівень чехів, там за чеські «ваучери» (купони книжки) було розподілено у процентному відношенні багато більше власності, ніж у Росії. Тому з точки зору справедливості чеський варіант доцільніший.

Однак що в Чехії, що в Росії акції за готівку продавали тільки після продажу їх за ваучери на аукціонах та конкурсах, що привело до швидкої ваучерної приватизації, а це в свою чергу створило перешкоди для «монетаризації» приватизації (тобто розкрадання) державної власності. Ось чому таким важливим чинником є підготовка підприємств до приватизації простим шляхом якомога скоріше.

Якщо приватизація відбувається гласно, відкрито, шляхом продажу акцій за ваучери на чешких аукціонах, вартість підприємства не має жодного значення. Пінку акції визначає тільки попит на них. І лише на другому етапі, тобто коли пакет акцій продають за готівку, для визначення стартової ціни на аукціоні потрібна оціночна вартість.

Про справедливості характер чеської приватизації порівняно з російською свідчить і те, що в Чехії трудові колективи під час приватизації своїх підприємств не мали жодних пільг в порівнянні з іншими громадянами, тому лікар, вчитель, військовослужбовець

Як відомо, 29 липня 1994 року Верховна Рада прийняла постанову «Про вдосконалення механізму приватизації в Україні і посилення контролю за її проведенням». Відомі депутати кілька разів намагалися прийняти постанову про хід її виконання, але щоразу виявлялося, що сесія не готова до такого кроку. Своєгодня пропонуємо увазі читачів порівняльний аналіз приватизаційних процесів у Чехії, Росії та в Україні, підготовлений народними депутатами України І. Квітковським, Г. Недзиги, Ф. Субінічем, О. Славиничем («Реформа»), О. Рибченко, О. Кужуло («Єдність»), В. Алошніним, Е. Жолтяком («Рух»), П. Шибидим («Державність»).

або пенсіонер зміг придбати стільки ж акцій, що й робітник підприємства.

В Україні частину акцій, спрямовану у відкритий продаж за майнові сертифікати, здебільше визначали довільно. При цьому цим пільговий об'єкт для інвестора (а в даному разі тут це кожен з нас), тим меншу частину об'єкта пропонували для відкритого продажу. Надто часто спостерігається картина, коли досить великі підприємства пропонували на відкритий продаж лише від одного до десяти відсотків своїх статутних фондів. Це не більше посилює недовіру громадян до приватизації і переконаність її несправедливості.

Для збереження принципу справедливості дуже важливо, щоб не було крадіжок державного майна в ході приватизації. Якщо Чехія і Росія уникнули цього, то в Україні до розкрадання або приховування державної під частину приватизації підготували... саме законодавство. А запровадження пільги в розмірі півтора майнових сертифікатів для трудових колективів підприємств і зменшення оціночної вартості підприємства, тобто до спускання або розкрадання основних та оборотних фондів з метою оволодіти 51 відсотком акцій свого підприємства.

Доступність приватизації визначають кілька показників: випуском «ваучерів» в готівковій формі, створенням інфраструктури фондового ринку.

Як купувати книжки в Чехії, так і в Україні в Росії, були випущені в готівковій формі. Саме це привело до того, що за два роки купувальними книжками скористалися 85 відсотків громадян Чехії і ваучерами більш як 95 відсотків росіян. І саме через випуск українського «ваучера» в безготівковій формі за ті ж два роки менш як 10 відсотків громадян України отримали свої приватизаційні майнові сертифікати. З чим пов'язано, що в українській книжці має обмежений об'єкт — неможливо було ні купити, ні продати, а тільки обмінити на акції підприємства, що приватизується, або інвестиційні фонди, акціонерами чеських підприємств стали всі громадяни, які отримали купонні книжки.

У той же час повна ліквідність російського ваучера (його можна було купити і продати) призвела до того, що тільки 25 відсотків громадян Росії стали акціонерами підприємств або інвестиційних фондів. Саме це, поряд з практично повною економічною та правовою безграмотністю переважної більшості росіян, призвело до перерозподілу власності вже на етапі самої приватизації.

Ось чому важливу роль має відігравати загальнодержавна освітня програма. Прогресе масової приватизації не може бути успішним, вона не може бути успішною і в разі нерозуміння підвалин фондового ринку. Одним із ключових моментів проведення масової приватизації, що забезпечує її справедливості, простоту й доступність, є створення і використання технологічно оснащеної інфраструктури фондового ринку. Скажімо, в Чехії було створено 420 комп'ютерних центрів для прийняття заявок (на 10 млн жи-

телів) і національний депозитарій. Фактично створено могутню технічну базу для обслуговування фондового ринку й участі в ньому практично кожного громадянина. У Росії в ході приватизації також розпочали створювати такі технічно оснащені центри. Оснащення інфраструктури фондового ринку має важливе значення для післяприватизаційного періоду, коли приватизовані підприємства почнуть випускати цінні папери з метою залучення інвестицій для технічного переоснащення виробництва. А в Україні подібної системи прийняття заявок фактично немає, що, поряд з іншими фактами створює у громадян відчуття відірваності від приватизації та породжує відчуття, що справа несправедлива.

Ще про один, гідний уваги, чинник чеського досвіду. Приватизація тут відбулася двома хвилями. У кожній хвилі було чітко визначено кількість приватизовуваних підприємств. Під кожну хвилю було введено купонні книжки. В громадян відразу з'явилася про приватизацію, які йшли на приватизацію. Ось це й породило відчуття справедливості. Не було зафіксовано жодного випадку нечесної гри.

В Україні все не так. Не тільки ідеологія, вкладає в законодавчу базу приватизації, і в механізми її проведення, зовсім не сприяють справедливості, простоті, доступності і відкритості приватизації громадян України. Населення України не тільки не знає про ті підприємства, які не підлягають приватизації, а й, що бачити важливіше, не має переліку підприємств, які їй підлягають. Повний список підприємств другої хвилі не опубліковано досі. Це, поряд із множиною методів приватизації, спричиняє цілковиту невідомість і спокуси до корупції. Пільги приватизації об'єктів та базових засад приватизації підприємств отримати практично неможливо, а тієї офіційної інформації, która публикується, надто мало для об'єктивної оцінки стану підприємства для майбутнього інвестора. Багато підприємств припиняє приймати заявки достроково, щоб не підняти вартість акцій (Київський університет «Литературний сайт», «Укркомункомплект» і т.д.). Стало зрозуміло, коли підприємства самі спитали, «Річчя в Запоріжжя» саме робити «відвіди» незручних в майбутньому акціонерів і самі самі записувалися за боргом приватизації тих, хто бере в них участь через інвестиційні компанії і фонди. Часто підприємства відмовляються приймати заявки, привнесені замовниками, вимагаючи надіслати їх поштою (Київська «Сантехніка»); в результаті чого від 70 до 90 відсотків таких заявок «губляться». Значна кількість підприємств приватизується у формі закритих акціонерних товариств, причому саме на таких підприємствах стало за норму неврахування простих акціонерів, і всі акції поступово переходять до рук адміністрації. Наведений аналіз свідчить, що більшу частину громадян України взагалі не допущено до приватизації.

Загальний висновок з наведеного: Україна є класичним прикладом того, як потрібно проводити «приватизацію».

До 50-річчя
Перемоги
над
фашизмом

ОБЕРЕГИ ПАМ'ЯТІ

Ще під час підготовки до 50-річчя визволення України від німецько-фашистських загарбників редакція гайсинської районної газети «Трибуна праці» (Вінницька область) спільно з відділами культури та освіти райвиконком оголосила тематичний творчий конкурс «Пам'ять»: — запросила ветеранів—учасників війни, а також усіх мешканців району — живих свідків тих далеких подій воєнної пори написати свої спогади, які б правдиво відтворювали історію визволення рідного краю від фашистів. Кожен учасник конкурсу мав нагоду у своїх розповідях, кореспонденціях, літературних та інших творах на конкретних прикладах передати людям вдалу пам'ять про ратний і трудовий подвиг українського народу в роки війни, анову і знову нагадати дійсний перебіг подій у селах району під час визвольного походу Червоної Армії.

Відверто кажучи, оргкомітет конкурсу не сподівався на велику активність його учасників. Але сталося навпаки — відразу ж відгукнулося багато ветеранів-фронтовиків, людей старшого покоління, на долю яких випали тяжкі роки воєнного лихоліття, а також педагогів, місцевих краєзнавців, самодіяльних поетів та композиторів, учнівської молоді. Вони надіслали до редакції хвилюючі оповіді-біллії, інші твори, присвячені історичному минулому. Водночас автори багатьох кореспонденцій виволокли ріпучий протест проти того, що нині деякі горе-науковці на догоду новоявленим політиканам прагнуть переділювати героїчну історію українського народу.

Цими діями оргкомітет підбив підсумки конкурсу. Серед його переможців інвалід війни П. Безсмертний, режисер місцевого народного театру М. Пекар, робітник Д. Лавренко, поети М. Калібачук, Г. Витюк,

сількор Ф. Корінчук, самодіяльний композитор Д. Міщенко та інші. Усі переможці нагороджені пишними грамотами і сувенірами, які вручив їм голова районної Ради народних депутатів І. Замковий. Спонсором конкурсу виступило правління райспоживспілки, очолюване І. Костоюком.

За побажанням громадськості оргкомітет вирішив продовжити конкурс «Пам'ять», присвятивши його майбутній історичній даті — 50-річчю Перемоги над фашизмом.

Юрій КОВЧ,
редактор газети «Трибуна праці».

Гайсин
Вінницької області.

У місті Острозі Рівненської області створено Товариство пам'яті колишніх військовополонених, в'язнів таборів і гетто, яке виступає як Українська філія Міжнародної фундації мартирології народів, котра дислокується у польському місті Дембліні. Мета товариства, — повідомляє в листі до «Голосу України» народний депутат України Олег Матковський, — відстоювати інтереси та надавати всебічну допомогу колишнім військовополоненим, в'язням таборів і гетто, репресованим та членам їхніх сімей, розшукувати відомості про загинувших та тих бранців, що пропали безвісти, добиватися повної реабілітації військовополонених та політичних в'язнів.

Передбачається, що 18 грудня д.р. в Острозі відбудеться Всеукраїнський збори колишніх військовополонених, в'язнів таборів і гетто. Правління товариства звернулося до бізнесменів, керівників підприємств, а також окремих громадян з проханням надати товариству фінансову допомогу для реалізації наміченої мети. Розрахунковий рахунок товариства № 706413 в Острозькому відділенні АПБ «Україна — А.К.».

Вагомість слова

Наші університети

Правничка термінологія своєрідна. Вона, як ніяка інша, вимагає точності у визначенні та найменуванні понять, оскільки кожне слово закону стосується конкретної людини. Під долом, своєю, часом і життя. Мова нормативних документів має бути позбавлена експресивної та оцінної лексики, яка б могла сприяти неоднозначності, на зразок «погане поведіння з військовополоненими...», «визначення більш м'якого покарання...» тощо.

У зв'язку з цим проект Кримінального кодексу України було розглянуто на засіданні Міжгалузевої дільничної комісії, створеної за розпорядженням Кабінету міністрів України.

Автори ввели до Кодексу нові поняття — публічна посадова особа, якою пропонується визнавати представника органів державної влади і самоврядування, та функціонер. Функціонерами, за проектом, мають визнаватися службовці державних підприємств, установ та організацій, працівники управлінської сфери недержавних підприємств та організацій.

Проект Кримінального кодексу України в цілому написано досконалою літературною мовою, відповідно нормам чинного українського правапису з урахуванням уточнень, відображених у його четвертому виданні. Та хоч би який досконалий з мовної точки зору він був, місця для удосконалення у ньому знайдеться. Над ним ще деякою мірою тяжіє багаторічна практика ведення судочинства російською мовою. Незначні мовні огріхи, помічені в проекті, можна поділяти на кілька типів.

1. Уживання слів і зворотів, невластивих українській мові, наприклад: «учбовий» (посібник, вправ, шийли, за зворотом, заліз часу, дача показана, оточує середовище, одурманюючи (засоби), зруйнування пам'ятників культури замість відповідно: навчальний, підсібник, має право, житловий, за змовою, зарахування часу, давання показань, навколишнє середовище,

одурманливі (засоби), зруйнування пам'яток культури.

2. Російські словосполучення «отягчаючіе обстоятелства», «отягчающие вину обстоятелства», «смягчающие обстоятелства» в українській мові мають відповідники: обтяжувальні обставини, обставини, що обтяжують провину, пом'якшувальні обставини.

Російський термін подол в українській мові має два відповідники: «підроблення» і «фальсифікація». Слово підгол рідкоживане, воно транслітероване з російської мови і для української мови неприродно. З двох синонімічних термінів строк і термін перевага в діловій мові надається останньому.

3. Уживання віддіслівних іменників з суфіком «-жизніє» замість питомих українських з продуктивним суфіком «-ні», зокрема переброба замість переброблення, порубка лісу замість рубання лісу, підготовка замість підготування та ін.

4. Неправильне вживання прийменників: у відповідності з... замість відповідно до... у ході відбукання покрання замість під час відбукання. Російський вираз «в виде лишения свободы» в українській мові може передатися формою орудного відмінка «позбавленням волі» та словосполученням «у формі позбавлення волі», так само передатися зміст вислову «за вигляди вислання за межі України»: вислання за межі України, оскільки української мови невластива конструкція «у вигляді чого...».

Трапляються стилістичні огріхи, орфографічні помилки, яких можна уникнути під час остаточного редактування проекту.

Мета цієї публікації, поряд з правовим змістом проекту, звернути увагу юристів й на його мову як на один із найважливіших чинників державного заоконотворення України, що має сприяти відродженню та унормуванню національної правничої термінології.

Л.СІМОНЕНКО,
заступник голови Комітету наукової термінології НАН України, кандидат філологічних наук.

Як ми живемо!

«Мамо, я більше не проситиму їсти»

Маріяка вкотре кинула оком на порожній буфет, понизилася до кухонних полицячок і в знемозі присіла на табуретку. Нічого нема. Бризнули на долівку слюзи. Тихо-тихо причапляло меншецьке, притиснуло голівку до Маріянських колін, і ледь чути:

— Мама, ма, не плач. Я більше не проситиму їсти...

Який хтось ножем ударив у серце, не було б так боляче. Схопила дитя, розцілюючи, і видавлювала надію:

— Не плач, леле моя, мама щось придумає. І тебе, і братика нагодує.

Та так і не придумала. Вибралася на дах будинку, підняла очі до неба із словами: «О, Боже, спаси їх». І кинулася на байдукий камінь дороги.

Це — не переказ сюжету новели Василя Стефаника. Це, на жаль, — сталося нинішнього літа в Тернополі. Таких сімей нині може бути багато: Шість тисяч жінок—працівниць виробничого об'єднання «Текстерно», які мають загалом 12 тисяч дітей, отримують по 600—800 тисяч купонів на місяць. Чи можна на таку платню прожити, якщо зважити, що з цієї суми треба ще платити за дитячий садок, квартиру, електроенергію, купувати найнеобхідніші речі? А про цукерки для дитини годі й казати. І чоловік у більшості випадків сімейний бюджет теж істотно не поповнить. А що чекає завтра на тисячу робітників, яких намічено скоротити? Де придляники знайде роботу своїм рукам? Люди вимагають від влади єдиного:

— Дайте можливість працювати. І ми заробимо для себе й для держави.

А працівники тут вміють. Продукція «Текстерно» користується попитом не тільки в Україні, її якістю високо цінують у Канаді, США, Західній Європі.

Є кому продавати, та нема чого. З другого півріччя 1992 року одне з найбільших об'єднань текстильної промисловості працює менш як утисками. А відтак тільки за 10 місяців цього року бюджетна кишеня держави недоотримала більш як трильйон карбованців.

Найгірша проблема — забезпечення бавовною. 1993 року за потреби у 25 тисяч тонн «Текстерно» отримало за міждержавними угодами всього 5,9 тисяч тонн. Нинішнього року — ще менше — 2,2 ти-

Безпорадність чиновників, помножена на сліпоту податкового пресу, призводить до трагедій

саяч тонн. Шопрвада, управління по забезпеченню продукцією та сировиною Держкомлетексу пообіцяло на четвертий квартал підплатити тисячу тонн за клірингом. Ще не підписавши договору, «Текстерно» негайно оплатило вартість бавовни. То було на пошук жовтня. Але й досюдяної сировини немає. За те Київ «порадував» повідомленням: «Знімаємо 300 тонн».

Нещодавно на «Текстерно» побував заступник голови Держкомлетексу Геннадій Алексєєв. Але на зустрічі з представниками трудових колективів об'єднання він і словом не обмовився, не пояснив людям, чому замість сировини є тільки телеграми, про підвищення ціни на бавовну, чому тернополівці обляють у постачанні. Скажемо відверто, якщо спеціалісти, керівники об'єднання, який очолює Степан Денисюк, позирали тільки на Київ, то де'якітисячній колектив уже давно став би колективним членом біржі праці. Недіагностика стодіжних відомостей перекривають власними потугами. Скуповують по всій Україні потрібну для Узбекистану продукцію: у Львові — телевізори та автобуси, в Дніпропетровську — важкі преси, в Харкові — трактори, у себе в області купують зерно, переробляють на спирт, і все те мінняють на бавовну. Минулого року «Текстерно» у такий спосіб придбало сировини у півтора рази більше, ніж отримало за міждержавними угодами, у нинішньому — майже в 4 рази.

І цей показник міг бути значно більший, якщо стодіжні чиновники не ставили палки в колеса. Скажімо, в області є спирт. Окремі заводи навіть зупиняються через проблеми його збуту. Той спирт можна було б розрахувати не тільки за «Текстерно», а на 70 відсотків за потреби у бавовні всієї

України. З Кабінетом міністрів було узгоджено зняття акцизного збору з «Текстерно» за такий бартер. Бо у разі сплати акцизу, вартість ситцю перевищувала б світові ціни більше, як у п'ятеро, і об'єднання практично не змогло б працювати. А приймаючи розрахунки у валюті недержавні структури відмовляються. Однак у кабінетських лабіринтах доповідь з цього питання заблукала. І тернополівський ситєць потрапив під суцню чиновницького столу.

Таких витівок, що обертаються для такля, придільніми злиднями, чимало. Таку ж тяганину влаштовано і в наданні об'єднанню пільгового кредиту. Мало того, навіть у інформації про стан справ на «Текстерно» Президентові чи то за традицією, чи то від необізнаності поліпшарбовували цифри. Захитуємо тільки один абзац з листа генерального директора об'єднання на ім'я Президента України:

«У відповіді зазначено, що обсяг наданого пільгового кредиту становить 52,3 млрд крб. Фактично ж отримано позики менш як 50 відсотків від указаної суми, тобто 23,5 млрд. карбованців, за які нині можна купити 390 тонн бавовни /4 дні роботи об'єднання».

Отак державні службовці турбуються про власного товаровиробника, забуваючи, що за назвою фірми — тисячі людських долів. Шлейфом потягнуться скорочення на швейних фабриках, комбінатах, у побутових майстернях.

Ще не з однією бартерною торбю тернополівці їхати муть до Узбекистану. Бо на 1995 рік Президент Каримов пообіцяв Україні поставити за клірингом тільки 41 тисячу тонн бавовни. А потреба — 160 тисяч тонн. Отож, якщо уряд не в змозі розв'язати питання сам, то хай хоч зніме фінансовий прес. І люди працюватимуть. І житимуть. А з ними і держава.

Якщо чиновники чи то з Держкомлетексу, чи то з інших структур безпорадні за даних умов, то навіщо їх утримувати? Треба полегшити податковий тягар і дати змогу колективам самим дати про себе. А діючі підприємства — то і працівники їхнім добробуту, і до бюджету — надходження.

Тернопіль.

Михайло ВАСИЛАШКО.

Економіка під контролем

Економіка Ірану нині в глибокій кризі. Тут переглядають політику ринкових реформ, що проводилися останні п'ять років, і повертаються до економіки часів війни.

Лише через п'ять років після проголошення програми економічної реалізації президент Алі Акбар Хашемі Рафсанджані оголосив про те, що його уряд має намір запровадити тейбелізцію і серйозну програму контролю над цінами — від виробництва до розподілу на роздрібною рівні.

Виступ Рафсанджані був сприйнятий критикою з боку адресу його методів управління економікою, що призвели до зростання інфляції та зовнішнього боргу до 30 мільярдів доларів. В останні два місяці ціни на основні товари зросли на 15 відсотків, що збурювало хвилю невдоволення серед населення.

Прагнучи підступити економіку, уряд оголосив про введення смертельного виroku за невинуватене зростання ціни, про повернення до карткової системи на основні продукти харчування та про заборону на импорт товарів не першої потреби.

Вперше визнавши, що економіка переживає кризу,

Державні підприємства, котрі змушені нині продавати свою продукцію за «реальними цінами», щоб виправдати видатки, відтепер повинні будуть отримувати дозвіл до того, як підвищують ціни.

Уряд знову ввів систему

ку обміну іноземної валюти, прагнучи підкорити його жорсткому контролю з боку Центрального банку. Відкритий ринок часто звинувачували в тому, що він винний у падінні курсу національної валюти — ріала, який за минулий рік упав наполовину, що призвело до зростання інфляції.

Ці заходи зробили практично неможливим для імпортерів отримання твердої валюти на відкритому ринку, і їм довелося укладати оборотки з іноземними компаніями через державну банківську систему, котра часто-густо діє неефективно.

Вперше з моменту введення політики «відкритих дверей» 1989 року уряд ужив кроків щодо обмеження імпорту, обсяг якого цього року зменшиться до рівня нижче як 10 млрд дол., а торік він становив 10 млрд доларів.

Франс-прес.

Світовий ринковий досвід: Іран

Рафсанджані звинуватив у інфляції «спекулянтів» і оголосив війну «безсвісним гендлярям» на базарах — традиційним союзникам ісламського режиму в Ірані.

Міністр юстиції Есміль Шустарі заявив, що смертний вирок застосовуватимуть до спекулянтів і шахраїв, провинку яких у «нечесному веденні справ» буде доведено. Смертний вирок рідко застосовувався в Ірані у випадках економічних злочинів, навіть в роки 8-річної війни з Іраком — з 1980 до 1988 р.

Пільгових карток на основні продукти харчування з тим, щоб зробити їх доступними для бідних. Цю систему, яку вперше запровадили на початку війни, ліквідували протягом кількох останніх років після того, як уряд прийняв рішення поряд зі запровадженням ринкових реформ скасувати субсидії.

Засновано фонди для субсидування виробництва цукру та олії, і найближчим часом до цього списку додають ще ряд основних продуктів харчування.

Разом з тим влада почала «закручувати гайки» на рин-

«Ікарусу» 100 років

Виробництво автобусів в Угорщині має 100-літню історію. Автобусний завод «Ікарус» розпочав свою діяльність у Будапешті 1894 року. За кілька років його автобуси вже було визнано одними з кращих у світі. У рамках виробничого розподілу всередині РЕВ з кінця 50-х років «Ікарус» вважали головним підприємством, що виробляло автобуси. З одного боку, це означало задоволення потреб у них соціалістичних країн, а з другого — розвиток заводських потужностей і надійний ринок.

1991 року завод перетворено на акціонерне товариство, а потім приватизовано. Власником контрольного пакета акцій підприємства (63,8 відсотка) залишилася держава (управління здійснює Державне майнове агентство), 30,4 відсотка акцій належать створеній в російських транспортних підприємств групі «АТЕХ» і 1,5 відсотка акцій — Центральноєвропейській інвестиційній

компанії (CEIC) зі штаб-квартирою в Канаді.

Після розпаду соціалістичного ринку для заводу «Ікарус» надали важкі чалси. Якщо 1991 року його збитки становили 347 мільйонів, то на кінець 1992 року вони вже сягнули 3,5 мільярда форинтів (приблизно 35 мільйонів доларів). На початок 1993 року виробництво автобусів на заводі скоротилося до 3 тисяч штук на рік. Внаслідок цього майже половину з колишніх 10 тисяч працівників заводу було звільнено.

1993 року керівництво фірми розпочало реалізацію програми подолання кризи, спрямованої на перетворення на пошуки нових зовнішніх ринків. У результаті тільки завдяки угодам з країнами — членами СНД 1993 року прибуток заводу вже становив 1,2 мільярда форинтів.

Серед колишніх країн РЕВ покупцями автобусів «Ікарус» залишилися насамперед країни — члени СНД.

За останні три роки завод поставив на їхні ринки приблизно 2,5—3 тисячі автобусів.

Наступного року розпочнеться складання автобусів «Ікарус» і у Словаччині. Крім того ведуться переговори щодо спорудження ще майже 30 складальних заводів, передусім у країнах Далекого Сходу. Восени керівництво підприємства оголо-

сило, що одне з московських транспортних підприємств замовило 400 автобусів і що ведуться переговори про спорудження в Росії та в Україні заводів для складання автобусів.

Угорське телеграфне агентство.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Відомин подій

Норвегія на загальнонаціональному референдумі проголосувала проти вступу в ЄС 52,6 % виборців підтвердили своє бажання бачити Норвегію «незалежною від Брюссельської бюрократії» країною. 47,4 % — висловилися за інтеграцію в загальноєвропейській структурі.

«Вся риба тепер буде нашою», «ми б порадили шведом вийти з ЄС» — подібні коментарі пересічних норвежців на вулицях Осло передавало шведське телебачення після оприлюднення результатів референдуму.

Офіційна реакція в інших скандинавських країнах, Да-

«Ми в ЄС не підемо», — заявили норвежці

ній і Швеції, була стриманою, хоча більшість політичних діячів висловлює жаль з приводу негативного рішення

Прем'єр-міністр Швеції І.Карлссон заявив, що вибір Норвегії ускладнюватиме процес створення єдиного фронту скандинавських країн у боротьбі за збереження навколишнього середовища і подолання безробіття, а міністр закордонних справ Данії Н.Х.Петерсен передбачає політичну ізоляцію Осло, хо-

ча в економічному сенсі все буде гаразд, враховуючи великі запаси нафти у країні і розвинену рибу промисловість.

Інформація з штаб-квартири ЄС у Брюсселі свідчить про відсутність «трагізму» у зв'язку з рішенням норвежців не приєднуватися до ЄС, адже норвежське «ні», за свідченням євських функціонерів, не впливатиме суттєво на подальший розвиток ЄС.

Наступним кроком ЄС після зустрічі на вищому рівні в

1996 році буде розширення Союзу на Схід. Перші кандидати на членство — Польща, Угорщина, Чехія, Румунія, Словаччина, Болгарія. На порядку денному стоять також кандидатури Латвії, Естонії та Литви, яких всьляко підтримують країни Північної Європи. Розширення ЄС на північ і схід Європи розцінюється спеціалістами як смисливий і необхідний крок.

Ігор ТЕЛЯТНИКОВ.

Казахстан

Уже п'ять шахт Карагандинського вугільного басейну припинили роботу через те, що гірникам протягом тривалого часу не виплачують зарплату. Заборгованість не погашено, незважаючи на заповнення урядової комісії, яка працює в Караганді і пообіцяла, що з гірниками розрахуються до 1 грудня. Час від часу роботу припиняють ще вісім вугледобувних підприємств, фінансове становище яких дещо благополучніше. Під час конференції гірників, яка пройшла на щойно зупиненій шахті «Тентекська», що у місті-супутнику Караганді — Шахтинську, висунуто вимоги терміново видати шахтарям зарплату, премії та інші, належні їм винагороди.

Продиктовано в номер

У Парижі —

про нашу економіку

У французькому центрі зовнішньої торгівлі відбувся колоквіум, присвячений стану та перспективам розвитку економіки України (на окремому засіданні йшлося й про білоруську економіку).

Розглядалися актуальні проблеми: від макроекономічних аспектів реформи, започаткованої Президентом, до конкретних положень проекту законодавчих актів, що стосуються оподаткування, валютного регулювання, страхування, функціонування банківської системи, спрямованих на створення сприятливого клімату для іноземних інвесторів у розбудові української економіки.

Із доповідями виступили представники Міністерства економіки Франції Ж.Буалле, торговельний радник посольства Франції в Україні Ф.Пегор'є, директор філії банку «Кредіт Ліонне» в Києві Б.Шляхетка та, з української сторони, народний депутат України С.Терехін. Виступив також посол України у Франції Юрій Кочубей. У колоквіумі, організованому на комерційній основі, взяли участь більш як сто французьких підприємців, спеціалістів з питань економіки Східної Європи, журналісти.

Грозний

у кривавому кільці

Делегація офіційного Грозного залишила переговори у Владикавказі і відбула до столиці Чеченської республіки.

Тим часом чеченські ополченці збили вертоліт російських сил, а бронетехніка Росії зайняла позицію за двадцять кілометрів від Грозного. Після обстрілу російськими реактивними літаками населених пунктів поблизу міста є повідомлення про численні жертви серед мирного населення. Деякі джерела заявляють, що російська армія застосовує в Чечні хімічну зброю, хоча представники вищого військового командування Росії це заперечують.

Війська виводити рано

Міністр оборони ФРН Фолькер Рюе вважає, що виводити мотострілецькі сили ООН із колишньої Югославії поки що рано. Інший вихід був би необхідний лише в тому разі, заявив він в інтерв'ю телекомпанії АРД, якщо присутність «блакитних касок» у колишній Югославії була б цілком безглуздою і вони не могли б нічого зробити для власного захисту. «А на сьогоднішню ситуацію поки що не склалася», — наголосив міністр. У той же час НАТО має бути готова до подальшого загострення ситуації у Боснії.

Позиція України

імпонує Ясиру Арафату

Як повідомив прес-центр МЗС, голова виконкому Організації звільнення Палестини, голова Ради палестинської автономії Ясир Арафат прийняв у місті Газа Тимчасового Повіреного у справах України в Ізраїлі Олександра Майданника. Український дипломат вручив послання Президента України Леоніда Кучми у зв'язку з присудженням Ясиру Арафату Нобелівської премії миру. У посланні Леонід Кучма високо оцінив внесок Ясир Арафата у встановлення миру на Близькому Сході, наголосивши, що Україна готова до налагодження взаємовигідного українсько-палестинського співробітництва.

Сторінку підготувала
Наталія
ФІЛІПЧУК
Телефонуйте:

441-83-99

Росія

З країн СНД

Парламент Туви прийняв закон про великий хурал (з'їзд) народу республіки. Великий хурал має виняткові повноваження на внесення доповнень і змін до Конституції Туви. У його складі 300 делегатів, обраних прямим, відкритим голосуванням на зборах трудових колективів і за місцем проживання населення республіки. Виконання рішень великого хуралу відбувається після відповідного їх оформлення парламентом і урядом. Іншими словами, великий хурал не має права диктувати свою волю органам державного управління, але власті повинні реагувати на його рішення.

Продиктовано в номер

Новонароджений уже бігає

Уран диктує співробітництво

Група українських фахівців урановидобувної промисловості повернулася з Франції, де в рамках наміченої українським урядом програми розвитку атомно-енергетичного комплексу ознайомилися з досвідом зарубіжних колег. У її складі були голова комітету економіки облівоконному Віктор Серпокрилов і директор Інгульського рудоуправління Микола Новак. Оскільки у цій програмі Кіровоградщині відведено роль основного постачальника уранової сировини, їх насамперед цікавили питання соціального статусу територій, на яких діють урановидобувні підприємства, екологічної безпеки та ліквідації наслідків діяльності цих підприємств. Спеціалісти побували на підприємствах фірми «Кожема» — одного зі світових лідерів цієї галузі, отримали інформацію, що їх цікавила.

Зв'язки України і Нідерландів міцніють

У Києві завершується українсько-нідерландська робоча нарада. Тема наради — «Інтегроване управління водними ресурсами». Відкрили нараду посол Королівства Нідерланди в Україні доктор Р. Серрі та заступник міністра охорони навколишнього середовища середовища Василя Шевчук. Розглядалися проблеми охорони поверхневих вод в Україні і Нідерландах, наслідки їх забруднення, завдання міжнародного співробітництва.

Лауреат премії — художниця із села

Першим лауреатом премії імені видатного українського живописця Івана Кондзелевича стала самодіяльна художниця з села Хворостів Любомирської району Волинської області Валентина Міхальська — за цикл пейзажів і натюрморту. Вона не мала змоги здобути спеціальну освіту, бо тяжкою недугою 20 років прикута до ліжка. Хоч доля обійшлася з нею жорстоко, та всі 400 робіт майстрині позначені душевним теплом, оптимізмом і щирістю. У Луцьку, Любомлі та в рідному селі відбулося кілька виставок її картин, які одержали високу оцінку фахівців. А малює Валентина переважно акварельними та олійними фарбами, кольоровою глиною, олівцями. Особливу прихильність у неї до релігійної тематики.

У війську зростає кількість самогубств

У прес-службі Міністерства оборони відбувся черговий брифінг. На ньому розглядалися проблеми боротьби з нестатистичними відносинами у Збройних Силах України та шляхи подолання причин, які призводять до загибелі і травматизму військовослужбовців. За словами начальника головного управління виховної роботи Міністерства оборони України генерал-лейтенанта Анатолія Кобзаря, стан дисципліни у частинах та підрозділах останнім часом дещо поліпшився. Але порівняно з минулим роком збільшилася кількість самогубств серед особового складу. Серед причин, які не дають змоги викоринити з армійського середовища порушення законності та правопорядку, були названі соціально-побутова невлаштованість офіцерського складу, недосконалість законодавства, внаслідок чого в армію йдуть представники найменш забезпечених верств населення, та інші.

Більшість колективу київського Науково-виробничого центру «Інформатика», який очолює відомий фахівець авіабудівельної галузі Володимир Татаренко, виїхала з військово-промислового комплексу. Досвідчені науковці, інженери, техніки зв'язалися за проєктування та розробку першого в Україні електромобіля.

Дослідний примірник «Кісева» (так назвали електромобіль) вже пробіг чимало тисяч кілометрів. І засвідчив, що на один зарядж акумулятора може подолати до 100 кілометрів, розвивати швидкість до 90 кілометрів на годину, перевозити до 350 кілограмів вантажу. У недалекому майбутньому електромобіль на одній зарядж зможе пробігти понад 300 кілометрів.

Електромобіль — вигідна річ. Він екологічно безпечний, на зарядж акумулятора використовує, як правило, дешеву «чисту» електроенергію. Навіть сьогодні подбжа на нього у 50–60 разів дешевша, ніж на бензиновий чи дизельний.

Володимир Татаренко і його колеги переконані: Україні навіть пощастило, що вона не має розвиненого автомобілебудування. Це дає можливість уник-

нути значних капіталовкладень на реконструкцію і перепрофілювання традиційних автозаводів. Мало того, для виробництва електромобілів можна ефективно використати наявну матеріально-технічну базу.

Так, Луцький автозавод, з яким укладено відповідну угоду, зможе продовжувати випуск ходової частини, кабін, кузовів. Органічно вписуються у спільну діяльність українські виробничі об'єднання «Етал» (виготовляє електропелетаровозів) та «Олександріярозов».

Звичайно, не обійтись їй без зарубіжних партнерів. Є такі. Це російський конер «Дальполіметалл», який вже поставив по 60 тонн свинцю, цинку для виробництва акумуляторів, ряд підприємств Саратову, де виготовляють компактні, надійні електромотори, які раніше використовували у військових літаках.

Відома американська фірма «Дженерал Моторс» допоможе у будівництві в Україні заводу з випуску потужних двиговичних акумуляторів. До речі, для цього будівництва є і майданчик, і документація.

Щодо попиту на електромобіль: вже сьогодні ним із задоволенням користувалися б поштовиків, медиків, заклади торгівлі, тисячі індивідуальних власників.

У НВЦ «Інформатика» добре розуміють, що нині годі сподіватися на дйову державну підтримку. Тому вирішили звернутися за допомогою до майбутніх споживачів. А інструментом для залучення потрібних коштів стало нещодавно створене Акціонерне товариство «Електромобіль», співзасновниками якого, крім «Інформатики», є кілька великих підприємств, науково-дослідних центрів, у тому числі Інститут електророзварювання імені Патона. При-

кметно, що зі своїми акціонерами товариство планує на пільгових умовах розрахуватися саме електромобілями.

Генрі Форд спочатку був автогонщиком. А коли задумав будувати автомобілі, то через брак власних коштів вирішив заснувати компанію, залучив кошти багатьох інших людей. Так вдалося розгорнути виробництво, продукція якого змінила не тільки обличчя Америки, а й усього світу. Може, вітчизняний електромобіль являється «ключом», який відкриває Україні нові горизонти.

Олександр САЛІМІТІН (Укрінформ)

На знімку: дослідний електромобіль «Кісева».

Фермерському роду нема переводу

Фермер із села Капелушка Нікопольського району Семен Губеня прославився не випадково. У нього універсальна сім'ялка власної конструкції: всіє, не лише пшеницю, кукурудзу чи пшаві буряки, навіть і цибулю. Млин змащує ватку теж власноручно: і теж усе підхід меле. А, скажімо, ячменю фермер зібрав цього року по п'ятдесят центнерів з гектара — найбільше в районі.

Та Семен Хомінович виявився ще й неабияким істориком-краєзнавцем. Він твердить, що перші ніж на тутешніх берегах і островах Дніпра одна за

одною виникли п'ять Запорозьких Січей, спочатку зювних родючих заплав оселялися перші українські... фермери. В шістнадцятому столітті — раніше, ніж в Америці, Канаді чи ще десь. Утівав, моваля, сюди гордий та непокірний люд і починав вільно та самостійно хазяйнувати. Губеня про це свідчить авторитетно і пристрасно, оскільки себе оголошує нащадком тих перших фермерів, перекази про які в його роду передавалися з покоління в покоління.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровська область.

Власне міністерство?

Ще не так давно понад 40 виробничих об'єднань, заводів, спеціалізованих на випуску ковальсько-пресового устаткування, добре знали про стан справ у своїх колег — над чим працюють, які впроваджують нові види продукції тощо. А сьогодні ніхто нічого не координує. В результаті навіть два сусідні заводи розробляють однакові верстати, технологічні процеси...

Щоб узгодити дії, спрямовані на вдосконалення своєї продукції, директор Хмельницького заводу «Притга-прес» Сергій Васильшин запросив до себе керівників споріднених підприємств, проєктувальників і науковців і України і провів своєрідну нараду-семинар. Всі учасники — і науковці, і ковалі-практики —

підтримали думку про необхідність створення координаційного центру. Це своєрідне міні-міністерство у майбутньому розташується на базі виробничого об'єднання «Притга-прес», яке сьогодні успішно співпрацює з фірмами Італії, Німеччини, Чехії, Швейцарії завдяки сильному конструкторському апарату, талановитим інженерам, організаційським здібностям директора. Тут окрім суто виробничих програм по-дловомо реалізують і соціальні.

«Притга-прес» може стати лабораторією передового досвіду у ковальській галузі.

Микола ВАСИЛАШКО.

Хмельницький.

Хлопці повернулись...

У столиці з'явився пам'ятник українським воїнам, polegлим у Афганістані, — їх більш як три тисячі. І ось троє повернулися на Батьківщину в бронзі. Мужність, стійкість, трагедія — все це відобразило у постатях «афганців» скульптор Микола Олійник.

Відбувся мітинг. До пам'ятника лягли живі квіти. Після панахиди за убоєними, що відбулась у Храмі пам'яті жертв афганської війни, його настоятель отець Сергій освятить монумент. Урочистим маршем пройшла рота почесної варті. Прозвучав рушничий салют, пісні...

Фото Володимира РЕПКА.

Комісія у справах колишніх партизанів Великої Вітчизняної війни при Президії Верховної Ради України з глибоким сумом сповіщає, що 14 грудня 1994 року на 93-му році життя помер член комісії, колишній правничий Українського штабу партизанського руху, ветеран Великої Вітчизняної війни, доктор історичних наук СИНЬКО Іван Іванович і висловлює щире співчуття рідним і близьким покійного.

Університет журналістики

У Полтаві відкрито вечірній університет журналістики. Ініціаторами його створення виступили правління обласної організації Спілки журналістів України, редакції газет «Зоря Полтавщини», «Молода громада» та обласного комітету. Бажаючи навчатися виявили близько 20 політв'язів, серед яких 20 спеціалістів із вищою освітою, чимало позаштатних кореспондентів і більше 40 старшокласників, які мріють у майбутньому стати студентами факультетів журналістики вузів України. До речі, університет-виник не на голому місці, подібний заклад діяв тут у 60–70-х і на початку 80-х років і чимало його випускників стали маститими журналістами.

Григорій ГРИНЬ. Полтава.

Герой Росії виріє

на Придніпров'ї

Світова преса повідомляла про героїчні дії космонавта Юрія Маленченка, який, очолюючи нещодавно інтернаціональний екіпаж, зміг зісткувати пілотований ним корабель із транспортним, коли відмовила автоматика. За цей подвиг він був удостоєний звання Героя Росії. Юрій народився і виріє у селі Павлівка Світловодського району. Це вже другий космонавт-герой — уродженець Кіровоградщини. Перший був дідч Герой Радянського Союзу Леонід Попов з Олександрії. Можливо, з'явиться й третій — тепер уже Герой України, оскільки є домовленість українського і американського президентів про підготовку спільного космічного екіпажу.

Микола ВОЛОК. Кіровоградська область.

КОМПРОМІС ІЗ СИЛАМИ ЗЛА ЗГУБНИЙ ДЛЯ ЛЮДСТВА

9—10 грудня 1994 року в Києві у Будинку вчителя працювала міжнародна конференція «Уроки розстріляного Відродження». Її організували секретаріат Спілки письменників України, ПЕН-клуб, товариства «Просвіта», «Україна», «Меморіал». Скликання конференції пов'язане з трагічними подіями в історії України: шістдесят років тому 16—17 грудня 1934 року каральними органами були розстріляні письменники Кость Буревій, Олександр Васько, Григорій Косинка, Іван Крушельницький, Дмитро Фальківський. Вони стали першими жертвами нової хвилі терору, що відбулася після спровокованого НКВС убивства С. Кірова.

Важко то справа — встановлювати дати й окреслювати періоди в українській історії XX століття. Як відділяти став голодомору від стану катівні? Як розпорядити ці роки — 1929, 1932, 1933... — 34, 37, 44 року об'єктивну оцінку браку — коли помарили більше, кого убивали частіше?

Грудень ді — дії поминання знищених митців. Письменники, науковці, художники, діячі театру, музики. Мозку і совісті нації, творців і світоців Відродження. Відродження, яке не здійснилося, бо було скажене і спалюване. Людству не дано було пожити його плодами — внеском до скарбниці світової цивілізації. Розстріляне Відродження України лишається в історії уроком і пересторогою для всесвітнього співчуття. Тому і приїждять до Києва діячі культури із Франції, США, Канади, Німеччини, Литви, Латвії, Росії, Білорусії, Польщі. Адже коли чиниться трагедія на царині культури, б'є той лютин, котрий — по кожному.

Це була не просто зустріч-реквієм, хоча і привертала вона саме поминанням душ, що відійшли без хреста і молитви (а часто — й без молитви).

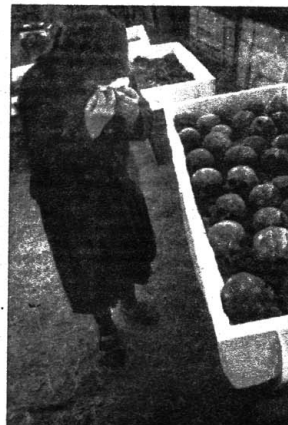
Нам хотілося поставити конференцію на рівень наукового осмислення, конструктивної розмови, спрямованої на сучасність, — каже Євген Сверстюк.

Нам важко дати раду із сучасністю, може, саме тому, що не знаємо до кінця, що нам чинити із своїм минулим. В минулому — може, це неперіод зовсім поруч — жертва, до якої і кат. У сучасному суспільстві вони теж часто живуть поряд, і поряд живуть й інші діти, і з цієї сучасної реальності просторіше наше спільне майбуттє. Чи треба, чи можливо сьогодні зводити рахунок, волати про помсту? Адже це є неминучею — нове насильство, нове коло — не Дантового, земного пекла.

Можливо, це питання стало одним з основних, на які пухали відповісти на конференції. Вироблення гуманістичної концепції, пошук шляхів до громадянського порозуміння — складне завдання, що потребує великої духовної й інтелектуальної роботи.

Деном конференції можуть вважатися слова з «Подражання 11-му Псалму» Т. Шевченка: «Я на сторожі коби й поставлю слово».

«Ах, дуже часто казалимо, що читати, але рідко наголошували й істини, релігійне відстою, — туманить Е. Сверстюк вибір фактів. — Тим часом це одне з найбільш важливих пошуків про Слово, яке створило світ. Світ засвічується Словом. Слово — ангел-хоронитель, це те місце, що возвежує людину, підіймає її над суетою. І тому в усі часи поети спиралися свідомістю народу як речина божества, пророки. Що в усі часи не завадило на-

товпю камуфлювати своїх пророків. А у високоінтелектуальному XX столітті творчий шлях часто ставав дорогою на Голгофу.

І вправне з рук творця Слово порожіло, профанувалося, лишалося в кращому разі не більш як комунікативним відношенням, в гіршому — ставало знаряддям зла і носієм несправді. Досі отруєні слова, що проросли з більшовицького насильства й нігілізму, повторять душі людей. Як важливо для нашого суспільства повернути Слово силу, що її вклав у нього Бог!

І знісся — чи не найголовніший урок, який посилає нам минуле: для людини, котра вступає на благословенну і водночас смертельно небезпечну ниву творчості, орієнтація на вищі духовні цінності має бути безоглядною.

В умовах України служіння Слову, Духовні заводи оплутувалося найвищою ціною. І це одна з чеснот квітлого народу, що після кожної чергової палювання з'являлися нові високочолі й очадідуші, що прагли реалізувати себе на тернистому шляху творення — асупереч усім обставинам і пересторогам. Серед них були дуже різні люди за етикою, особистісними критеріями. І по-різному поводитися вони, особливо в час жалюгідного експерименту, здійснюваного більшовицьким режимом. До речі, теми виступів підготували, що доповідачі, зокрема, прагнули дати психоаналітичний і соціальний зріз покоління, яке творило українське Відродження.

Висновок можна сформулювати такий: до реалізації свого таланту, свого вищого поклоніння піднімалися лише ті, хто ніс у душі вищу цінність. Не маючи їх, навіть найбодованіші швидко розминалися на кон'юктурі політичної й естетичної.

Наостанку варто, напевне, згадати ще про один урок — політичний. Адже це безперечний в історії випадок, коли режим, що організував криваву війну проти власного народу, майже неспроможно зчинув інтелектуальний, демонстративний топтання елементарні права людини, права нації. — саме в найстрашніший період, у рік голодомору був визначений період, у рік репресій проти інтелектуального, що має репутацію світога демократії — США! То був великий, світовий міри злочин, який не має виправданя (хоч і має пояснення) — з мотивів теніної політичної кон'юктурі. Врепті-репті, це визнання дорого обійшлося Заходові — адже воно означало, що треба діяти на рівнісі, співіснувати, навіть бути партнером — в державою, що колись сатаністський шабаш насильства. А держава з того часу почала вільно використовувати фактор визнання. Жорстоке придушення найменших порухів протесту шпару прикривалося ознаками дружби із західними країнами. Так було після арештів 1972 року, та й всі інші трагічні моменти.

Компроміс із силами зла неможливий, аморальний, згубний для людства.

Але урок триває вже 60 років. Умовно беручи — 60...

Лариса ТРИЛЕНКО.

БЕЗПЛАТНОЇ МЕДИЦИНИ НЕ БУВАЄ

Вся справа в тому, хто платити за її послуги

Чи варто зайвий раз нагадувати, яка ситуація склалася в медицині. Сьогодні державне фінансування забезпечує потреби цієї галузі тільки на 30—40 відсотків, тож і сподіватися на особливий ефект послуг не доводиться.

Світовий досвід переконує, що найкращі результати дає система охорони здоров'я, що ґрунтується на медичному страхуванні. Належне суспільство до цього не готове ні економічно, ні психологічно. Адже багато хто ставиться до страхуваної медицини з острахом, бо вона — платна.

Отож, коротко про «безплатне» медичне обслуговування.

Всі ми працюємо, сплачуємо податки — а тому числі й на розвиток медицини. Причому, хто краще працює й більше заробляє, з того вираховуються й вищі податки. Такі люди, як правило, рідко вдаються до лікарняних листків, бо треба працювати та заробляти. Зате й інші, лідери та всілякі куртизи «бізнесменів» місяцями — той під хмелем притів до якоїсь аварії, той під пиятих втратив здоров'я і не ввибує з лікарні... Ось для кого медицина справді безплатна. Бо який внесок цих нероб у її розвиток — зрозуміло. Так хто ж оплачує їхнє лікування? Той, хто працює. Це несправедливо.

Ми маємо постулато підводити людей до розуміння того, що насправді безплатної медицини не існує, за неї весь світ дуже багато платить. Причому саме страхова медицина — набагато ефективніша.

Але перехід до неї має бути поступовим. За умов спаду виробництва та в період стабілізації економіки необхідно відпрацювати механізм бюджетно-страхової медицини. Суть його в тому, щоб на ту частку, на яку держава не в змозі забезпечити фінансування охорони здоров'я, матеріально забезпечити частину населення, яка провадила адресне добровільне медичне страхування власного життя і здоров'я, а підприємства страхували своїх працівників. Ці кошти медичні страхові компанії виплачували б медичним закладам за лікування. Причому мається на увазі, що на лікування кожного застрахованого було витрачено також частка бюджетних коштів, виходячи з фактичних обсягів державного фінансування охорони здоров'я.

За бюджетно-страхової медицини власник медичного страхового поліса має право

отримати висококваліфіковану допомогу в медичному закладі на власний вибір на суму страхового внеску, а також на суму бюджетного фінансування, виходячи з фактичного його обсягу. Крім того, якщо із застрахованим стався нещасний випадок, він додатково отримує страхове відшкодування, яке, за його бажанням, можна також спрямувати на лікування.

У разі смерті застрахованого його спадкоємцям повертають страховий внесок або його залишок після лікування, а також виплачують страхове відшкодування в розмірі страхового внеску. Невисокористані страхові внески на лікування на момент закінчення терміну медичного страхування повертаються застрахованим з процентами.

За колективного медичного страхування громадин коштами підприємств, де вони працюють, необхідну медичну допомогу їх працівникам забезпечують за незначних страхових внесків на одного працюючого.

Контроль за якістю лікування здійснює оперативна група висококваліфікованих лікарів протягом усього часу лікування.

Саме таку схему бюджетно-страхової медицини за підтримки місцевих органів влади ось уже третій рік випробують в Житомирі на базі першого територіального медичного об'єднання, і вона дає позитивні результати. За таким принципом акціонерна страхова компанія «АСКО-Медсервіс» співпрацює також з іншими медичними закладами.

Водночас наша практика свідчить, що через відсутність економічного механізму, який змусив би підприємства додатково фінансувати охорону здоров'я через добровільне медичне страхування своїх працівників, розвиток бюджетно-страхової медицини в країні буде гальмуватися. Адже сьогодні кошти, що їх використовують для добровільного медичного страхування, держава відносить до фонду споживання. Але як же це споживання, коли людину лікують?

Ми переконані, що спрямовувати на це кошти потрібно збільшити від оподаткування. А максимальний розмір відрахування на добровільне медичне страхування має бути певним чином лімітовано, наприклад, відносно середньої місячної або річної зарплатної плати працюючих. Згодом, за зростання рівня доходів підприємств і їх працівників, частка бюджетного асигнування

на їхнє лікування може зменшуватися, а частка витрат за рахунок добровільного медичного страхування — відповідно зростати.

Підприємства, в яких через деякий час середня зарплатна плата працюючих досягне високого (передбаченого нормативами) рівня, можуть бути переведені на обов'язкове медичне страхування їх працівників з віднесенням цих витрат на собівартість продукції. Добровільне медичне страхування на цих підприємствах провадитимуть тоді за рахунок їх чистого прибутку.

Для пропашків населення, які мають значно вищий рівень матеріального забезпечення порівняно з переважною більшістю населення, можна було б уже тепер ввести обов'язкове медичне страхування за рахунок власних коштів або коштів комерційних структур, де вони працюють, з обов'язковим звільненням цих коштів від оподаткування.

Така модель бюджетно-страхової медицини, яку ми пропонуємо на передній етапі, дозволила відпрацювати складові частини й елементи страхової медицини поступово, з кожним підприємством і громадянином, зробити перехід до класичної форми страхової медицини плавним.

Передавчимо запитання: як бути із малозабезпеченими громадянами? На етапі бюджетно-страхової медицини їх лікування має повністю забезпечуватися за рахунок бюджетного фінансування.

Варто наголосити на такому: впровадження бюджетно-страхової медицини не вимагає від держави додаткових коштів, вона просто має створити необхідні умови для підприємств і працюючого населення. А це, на наш погляд, бажано було б проаналізувати, як використовувати кошти, що їх підприємства й організації відраховують у фонд соціального страхування. Якщо вони не використані на оплату лікарняних, то частину їх, можливо, повертати підприємствам для подальшого використання на добровільне медичне страхування працівників.

Тепер про іншу грань проблеми — ставлення працівників охорони здоров'я до впровадження страхової медицини. Головне, щоб вони були зацікавлені в цьому. На наш погляд, медичні працівники також мають бути акціонерами медичних страхових компаній. Це важливо ще й тому, що тоді

страхові компанії матимуть економічний нахил вплину на медичних працівників, а отже ефективніше на кінцеві результати діяльності закладів охорони здоров'я.

За перебігом опитування, в числі найменш соціально захищеної частини населення, тому було б доцільно дозволити їм вкладати приватизаційні сертифікати у свої медичні страхові компанії. Можливо було б передбачити також, щоб підприємства повертали страховим компаніям кошти на суму сертифікатів, вкладених сюди медичними працівниками.

Звичайно, за акціонування страхових компаній медичними працівниками постає питання — як створити ефективний механізм контролю за якістю лікування застрахованих? Адже за класичною схемою цей контроль, як правило, здійснює саме страхова компанія. Виникає певне протиріччя, але воно не так суттєве порівняно з тим, що можна розв'язати проблему соціального захисту медичних працівників за рыноковим умов.

А варіантів дії є кілька. Можливо, страхові компанії власним коштом фінансувати незалежний контрольний орган (юридичну особу), який перевірятиме, як медичні заклади обслуговують застрахованих. Цей контроль, можливо, доцільно покласти на фонди медичної допомоги, які діятимуть при місцевих Радах народних депутатів.

На етапі дії бюджетно-страхової медицини, яка одразу певною мірою зніме напруження у розв'язанні фінансування питань охорони здоров'я, Президент, Верховна Рада й уряд України зможуть, спираючись на аналізний і світовий досвід, виробити національний механізм подальшого безбедного для населення впровадження системи медичного страхування з виходом через 3—4 роки на її класичну систему.

Володимир КОЛОМІЙЧУК, головний лікар територіального медичного об'єднання №1 в Житомирі.

Василь РУДЮК, генеральний директор акціонерної страхової компанії «АСКО-Медсервіс», кандидат технічних наук.

ІНФОРМАЦІЯ О ЧЕТВЕРТОМ ВЫПУСКЕ АКЦИЙ

А. Характеристика эмитента

Акционерный банк «Приват-Эксел», зарегистрированный Национальным банком Украины 1 декабря 1992 г. под № 131 в форме акционерного общества закрытого типа, решением собрания учредителей 10 июля 1993 г. преобразован в акционерное общество открытого типа.

Учредителями банка являются граждане Украины.

Юридический адрес:

Украина, 310052, г. Харьков, ул. Краснооктябрьская, 90

Органы управления банка являются: собрание акционеров; совет банка; правление банка.

Высшим органом управления банка является собрание акционеров, которое созывается не менее одного раза в год.

Совет банка возглавляет академик Петросов Валерий Альбертович.

В период между очередными собраниями управление банком осуществляет исполнительный орган — правление.

Председатель правления — Лисицкая Инна Афанасьевна, образование высшее по специальности «Финансы и кредит», имеет 24-летний стаж работы в банковской системе.

Главный бухгалтер — Макне Людмила Владимировна, образование среднее, стаж работы в банковской системе 20 лет.

Численность работающих на 1.11.94 г. 26 человек. Административные и экономические санкции с момента образования на банк не налагались.

В. Сведения об эмиссии ценных бумаг

Решение о четвертом выпуске акций принято собранием акционеров 6 октября 1994 г., протокол № 9.

Финансовые ресурсы, полученные в результате эмиссии акций будут использованы в целях экономического и социального развития региона, становления рыночной экономики на Украине, развития сети филиалов АБ «Приват-Эксел».

Общий объем четвертого выпуска акций 10 миллионов крб, что составляет 100000 простых именных акций по 100000 крб каждая.

Срок подписки на акции установлен с 20 декабря 1994 г. по 30 июня 1995 г.

Подписчиками акций могут быть физические и юридические лица при 100% оплате.

Акции реализуются по курсовой стоимости. Владельцы акций имеют право продавать, закладывать, дарить с обязательной регистрацией изменения владения в книге регистрации.

Если превышение фактической подписки меньше или равно 1/3 объявленной суммы, решение о ее принятии или отклонении принимает правление АБ «Приват-Эксел».

В связи с инфляцией дивиденды по акциям начисляются в период проведения открытой подписки ежемесячно и направляются на покупку акций.

В. Перечень и результаты предыдущих эмиссий

По состоянию на 01.11.94 г. банком проведено три эмиссии простых именных акций, которые согласно действующему законодательству прошли регистрацию в Министерстве финансов и Национальном банке Украины.

Первая эмиссия была зарегистрирована Министерством финансов Украины 01 июля 1993 г. (регистрационный номер 82/1/93) на сумму 235 млн крб (2350 простых именных акций номинальной стоимостью 100000 крб каждая).

Вторая эмиссия зарегистрирована 30 марта 1994 г. (регистрационный номер 124/1/94) на сумму 2757 млн крб (27570 простых именных акций номиналом 100000 крб).

Третья эмиссия зарегистрирована 7 декабря 1994 г. (регистрационный номер 490/1/94 на сумму 9625600000 крб (96256 простых именных акций номинальной стоимостью 100000 крб каждая).

На момент принятия решения об объявлении четвертой эмиссии акций объем оплаченного уставного фонда составляет 12618 млн крб.

Г. Факторы риска

Принимая решение о покупке акций АБ «Приват-Эксел», следует учитывать такие факторы риска: ухудшение общей экономической ситуации на Украине; возможность гиперинфляции; форс-мажорные обстоятельства (война, стихийные бедствия).

Д. Организация размещения акций

Размещение акций АБ «Приват-Эксел» осуществляется головным банком и филиалом.

Адрес: г. Харьков, ул. Краснооктябрьская, 90

Телефон: (0572) 12-16-87, 12-12-43

Факс: 12-50-33

г. Харьков, ул. Гамарника, 12

Телефон: (0572) 12-45-86

Баланс АБ «Приват-Эксел» на 01.11.1994 г.

(млн крб)

№ п.п.	Актив	Сумма
1.	Касса	3005
2.	Средства на корреспондентском счете в НБУ	20538
3.	Кредиты, выданные банком	25433
4.	Основные средства	1036
5.	Отложенные средства	31949
6.	Дебиторы банка	435
7.	Прочие активы	1839
8.	Баланс	84255
№ п.п.	Пассив	Сумма
1.	Уставный фонд	12618
2.	Резервный фонд	1235
3.	Другие фонды	2403
4.	Расчеты и другие счета клиентов	22984
5.	Выданы и дебиторы	7756
6.	Другие кредиты	3833
7.	Прочие пассивы	1477
8.	Прибыль банка	31949
9.	Баланс	84255

Председатель правления И.А. ЛИСИЦКАЯ.

ШАНОВНИ АКЦІОНЕРИ АПБ «АВАЛЬ»

Згідно з рішенням ради банку від 13.10.94 р., протокол № 4, 27 січня 1995 року відбуються загальні збори акціонерів з порядком денним:

1. Про результати діяльності банку за 1994 р.
2. Про підсумки передплати на акції банку.
3. Про затвердження змін та доповнень до статуту банку.
4. Про збільшення статутного фонду банку.
5. Різне.

Про вашу участь у зборах необхідно до 10.01.95 р. повідомити по телефону 295-71-68, 290-86-50.

Збори відбуються о 15 годині за адресою: м. Київ, вул. Лескова, 9.

У разі неможливості бути на зборах ви можете довірити представлення своїх інтересів голові правління банку або іншій особі.

ПРАВЛІННЯ БАНКУ.

Я, _____ (прізвище, ім'я, по-батькові)

серія _____ № _____ виданий _____ р. В ВС—РВК

акціонер АПБ «АВАЛЬ» власник _____ штук простих іменних акцій банку на загальну суму _____ крб.

дійсним доручаю голові правління АПБ «АВАЛЬ» Шпигу Федору Івановичу представляти мої інтереси на загальних зборах акціонерів АПБ «АВАЛЬ», які відбуються 27 січня 1995 року, у повному обсязі моїх прав і обов'язків.

Дата _____ Підпис _____

Доручення надіслати за адресою: 252011, м. Київ, вул. Лескова, 9, АПБ «АВАЛЬ»

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ДРУГИЙ ВИПУСК АКЦІЙ ВІДКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «ЦЕНТРАЛЬНА ІНВЕСТИЦІЙНА КОМПАНІЯ»

А. Характеристика емитента

1. Форме найменування: Відкрите акціонерне товариство «Центральна інвестиційна компанія».

2. Місцезнаходження: 25000, м. Черкаси, вул. Хрещатик, 195.

3. Дата заснування: Відкрите акціонерне товариство «Центральна інвестиційна компанія» засновано на підставі рішення загальних зборів акціонерів 27 липня 1994 р. і зареєстровано рішенням юридичного відділу Черкаського міського комітету, свідоцтво № 21383488.

4. Прізвище діяльності:

— інвестиційна діяльність, акумулювання коштів (у тому числі — валютних) вітчизняних та іноземних, фізичних і юридичних осіб, приватизаційні папери для здійснення діяльності з сумісного інвестування в цілі пієти та розвитку цих коштів в об'єкти економіки України згідно чинного законодавства для отримання прибутку та реалізації соціально-економічних інтересів акціонерів та учасників;

— діяльність з випуску цінних паперів;

— діяльність, пов'язана з обігом приватизаційних паперів;

— транспортна, консульська, консигнаційна діяльність щодо цінних паперів;

— інформаційна, науково-дослідна, редакційно-видавнича, рекламна, консультативна, маркетингова, зовнішньоекономічна та інші види діяльності, пов'язані з інвестиційною та обігом цінних паперів.

5. Підприємство реанімує бухгалтерський баланс і розраховує фінансові результати за останній рік завершення фінансового року: Компанія створена в 1994 році і не має збитків за завершених фінансових років.

6. Бухгалтерський баланс станом на кінець останнього кварталу перед прийняттям рішення про випуск акцій:

Активи	(млн.крб.)
1. Основні засоби	839,4
2. Розрахунки з учасниками	385,1
3. Виробничі запаси	85,2
4. Витрати майбутніх періодів	133,1
5. Розрахунки з дебіторами	573,1
6. Каса	0,7
7. Розрахунки за дебіторами	60,0
8. Інші грошові кошти	1000,0
Разом по активах	3076,6
Пасиви	(млн.крб.)
1. Статутний фонд	3000,0
2. Прибуток	0,5
3. Розрахунки з кредиторами	76,1
Разом по пасиву	3076,6

7. Заг. про статутний фонд: статутний фонд на день прийняття рішення про другий випуск акцій складає 300000000 (три мільярди) карбованців і по-стійно збільшується.

8. Чисельність правління: 16 осіб.

9. Президент правління «Центральної інвестиційної компанії» — Гречук Валерій Юрійович, освіта вища, кандидат технічних наук, доцент, стаж роботи — 16 років.

10. Віце-президент з фінансів — Мартонова Лариса Степанівна, освіта вища, кандидат економічних наук, доцент, кваліфікація — інженер-економіст, стаж роботи 23 роки.

11. Віце-президент з інформаційно-аналітичних питань — Гуцулюк Володимир Іванович, освіта вища, кандидат технічних наук, доцент, кваліфікація — інженер-економіст, стаж роботи — 14 років.

12. Голова експертної комісії — Дороніна Майя Степанівна, освіта вища, кандидат економічних наук, доцент, кваліфікація — інженер-економіст, стаж роботи — 26 років.

13. Головний бухгалтер — Камін Сергій Васильович, освіта вища, кваліфікація — економіст, стаж роботи: зазначений — 12 років, на посаді головного бухгалтера — 2 роки.

В. Опис діяльності емитента

На сьогодні «Центральна інвестиційна компанія» має: здійснює спільне інвестування шляхом мобілізації грошових коштів вітчизняних, іноземних інвесторів та приватизаційних паперів населення України.

Компанія надає консультативні послуги з питань приватизації та акціонування, виконує науково-дослідні роботи з питань формування фондового ринку України та техніко-економічного розвитку підприємств, які підлягають приватизації.

В. Дані про емісію цінних паперів

1. Дата і номер протоколу прийняття рішення про випуск цінних паперів.

Статутний фонд Компанії складає 3000000000 (три мільярди) карбованців. Зборили акціонери Компанії (протокол № 4 від 9 листопада 1994 р.) прийняли рішення про збільшення статутного фонду та проведення другої емісії акцій на 20000000 (два мільярди) карбованців.

Загальна сума статутного фонду складається 3000000000 (три мільярди) карбованців.

2. Мета використання фінансових ресурсів, залучених від емісії цінних паперів.

3. Запланований обсяг другої емісії: 200000000 (два мільярди) карбованців. Акті другого випуску здійснюватиме об'єднання на території Черкаської області.

4. Вид і категорія акцій, пов'язані з ними права: акції прості іменні, форма випуску — розстрочені. Одна акція — один голос.

5. Засновники і можливі права, що надаються власникам цінних паперів: засновники не мають пріоритету перед акціонерами Компанії.

Приватизаційні акції Компанія не випускає. Засновникам належить 40,03 % акцій Компанії.

6. Кількість, номінальна вартість і сума емісії: 20000 (двадцять тисяч) штук акцій номінальною вартістю 100000 (сто тисяч) карбованців, що в сумі становить 200000000 (два мільярди) карбованців.

7. Число серій і номери акцій: серія СА-2, номери акцій 00001 — 20000.

8. Місце продажу: 427000, м. Черкаси, вул. Орджанікідзе, 46, тел. 42-30-97, 42-30-67.

9. Початок передплати: 3 грудня 1994 р.

10. Початок продажу: 3 січня 1995 р.

11. Інформація про можливі привласнені власників акцій: згідно зі статутом Компанії акціонер має право брати участь в управлінні справами Компанії, отримувати частку прибутку від діяльності Компанії у вигляді дивидендів, передавати право на придбання додатково випущених Компанією цінних паперів інших емісій, продавати частку власності.

12. Запланований розмір: 200 000 (двадцять тисяч) карбованців.

13. Дії, що проводяться в разі передплати або непередплати цінних паперів: відмова від зобов'язання передплатити збільшується з інших переліку передплатників, в разі непередплати рівня 60 % від загальної суми другої емісії передплати вважається невідомою. Особам, які передплатили цінні папери, але не передплатили решту суми або інші майно не підлягає, як через 30 днів після прийняття рішення про невідійшли передплати, про що правління Компанії обов'язково має повідомити в пресі.

14. Запланований процент, метод нарахування і строк виплати дивидендів.

Виплату дивидендів плануються здійснювати один раз у рік за рахунок прибутку, що залишається в розпорядженні Компанії після сплати установлених законодавством податків та інших обов'язкових платежів.

Дивиденди нараховуються на номінальну вартість акцій.

15. Адреса місця виплати дивидендів, здійснення операцій і депозитів: дивиденди виплачуються через 30 днів після затвердження їх розміру щорічними загальними зборами акціонерів. Виплата проводиться за адресою: м. Черкаси, вул. Баб'я-Виспівська, 4. За балансом акціонерів дивиденди можуть бути передані на особистий особливий рахунок.

Г. Переклад і результати попередніх емісій цінних паперів, а також розподіл цінних паперів за видами.

Перша емісія акцій (акції серії СА-1 від 000001 до 300000) в обсязі статутного фонду 300000000 (три мільярди) карбованців простих іменних акцій, кінцева сума 300 000 штук, вартість однієї акції 1000 карбованців, повністю сплачена. Керівництвом Компанії нараховано 1,6933 дол. статутного фонду.

Д. Фактори ризику

Факторами ризику, які можуть впливати на діяльність «Центральної інвестиційної компанії», є: погіршення економічної ситуації в Україні та зміни в законодавстві з питань інвестицій, цінних паперів та оподаткування.

Е. Організація розміщення акцій

Передплата акцій проводиться за адресою: м. Черкаси, вул. Орджанікідзе, 46.

Контактні телефони: (0472) 42-30-67, 42-30-97.

ИНФОРМАЦИЯ о выпуске акций первой эмиссии акционерного общества «Корпорация Электроюмонтаж»

А. Характеристика эмитента

Акционерное общество «Корпорация Электроюмонтаж» (далее общество) учреждено как общество открытого типа и зарегистрировано 4 июля 1994 г. распоряжением исполкома Харьковского городского Совета народных депутатов № 21242894.

Местонахождение общества: 310022, Украина, Харьков, Госпром, 6 подъезд, 8 этаж, тел. (0572) 47-81-24, 43-61-21, факс 43-50-25.

Банковские реквизиты: р/сч. 200467339 в ХРУ УАК ПИБ г. Харькова МФО 351458.

Предметом деятельности общества является: оказание услуг по аттестации, лицензированию, согласно аттестату аккредитации экспертной комиссии № 145 от 14.09.93 г., на специальные виды строительных, монтажных и пусконаладочных работ; производство продукции производственно-технического назначения и товаров народного потребления;

строительные, строительно-монтажные, ремонтные, пусконаладочные и другие подобного вида работы.

Общество вправе осуществлять любые иные виды деятельности, не противоречащие целям и действующему законодательству.

На момент принятия решения о выпуске акций уставный фонд в размере 300000000 (триста миллионов) карбованцев выплачен полностью.

Административные и экономические санкции государственных органов не налагались.

Органами управления общества являются: общее собрание акционеров;

правление;

исполнительная дирекция.

Высшим органом управления является общее собрание акционеров.

Правление и исполнительная дирекция общества руководят его деятельностью в рамках своих полномочий, предоставленных им общим собранием акционеров и уставом общества.

Численность сотрудников исполнительного управления общества 17 человек.

Генеральным директором общества избран Сенча Вадим Иванович.

Сенча В.И. — 1943 года рождения, образование высшее техническое, инженер-электрик, производственный стаж 34 года.

Чайников Юрий Васильевич — директор по экономике и экспорту, 1945 г. рождения, образование высшее техническое, инженер-электрик, производственный стаж 31 год.

Б. Описание деловой деятельности

В соответствии с предметом деятельности общества, определенным уставом, АО «Корпорация Электроюмонтаж» выполняет в 1994 г. разработку системы контроля качества электромонтажных и наладочных работ на атомных электростанциях.

оказываются услуги по обследованию электромонтажных организаций и выдаче экспертных заключений, согласно аттестату аккредитации экспертной комиссии, региональным центром по лицензированию; проводится разработка электромонтажных заданий, отвечающих современному уровню;

выполняются электромонтажные работы, работы по АСУ ТП и пусконаладочные на зарубежных объектах (ТЭС «Рамин» в Иране) по договорам субподряда;

проводятся поставки зарубежным партнерам вспомогательных материалов и оборудования, для выполнения электромонтажных работ.

В. Сведения об акциях первой эмиссии

На общем собрании акционеров 21 июля 1994 г. (протокол № 1) принято решение о выпуске акций.

Цель использования финансовых ресурсов, привлеченных за счет эмиссии: инвестирование полученных средств в производственную, коммерческую, научно-исследовательскую деятельность.

Планируемый объем первой эмиссии — 3500000000 (три миллиарда пятьсот миллионов) карбованцев.

Вид ценных бумаг, выпускаемых в обращение, — акции простые, именные.

Привилегированных акций нет. Номинальная стоимость одной акции первого выпуска 100000 (сто тысяч) карбованцев.

Количество выпускаемых акций 35000 (тридцать пять тысяч) штук.

Акции реализуются по номинальной стоимости.

Акция присваивается серия 1-к и номера от 00001 по 35000 включительно.

Начало подписки 20 декабря 1994 года.

Окончание 20 марта 1995 года (включительно).

Место подписки: г. Харьков, Госпром, 6 подъезд, 8 этаж, тел. 47-81-24, 43-61-21.

Общество для своих акционеров устанавливает льготы:

первоочередное право на приобретение дополнительно выпущенных акций;

первоочередное право на обеспечение товарами и услугами общества.

Размещение акций среди акционеров общество осуществляет самостоятельно без привлечения торговых ценных бумагами.

При недостижении или превышении объявленного уровня подписки результаты утверждаются собранием акционеров.

Акции приобретаются на основе договора, в котором оговаривается стоимость, условия оплаты и порядок выдачи акций или сертификата на их суммарную номинальную стоимость.

Акция дает право на получение дивидендов, а также на участие в управлении обществом. Голосование на общем собрании акционеров проводится по принципу — 1 акция — 1 голос.

Размер дивидендов по акциям объявляется по итогам года исполнительным дирекцией и утверждается общим собранием акционеров.

Выплата дивидендов, проведение операций и депонирование осуществляется по адресу: г. Харьков, Госпром, 6 подъезд, 8 этаж.

Генеральный директор Акционерного общества «Корпорация Электроюмонтаж» В.И.СЕНЧА.

Пані та панове!

Вписане сьогоднішня та забезпечене майбутнє - це акції банку "Денді" ("Трайдект Банку").

Курсова вартість пакету 3 млн грн.

Розташована мережа супермаркетів, ресторанів, готелів, пунктів обміну валют приносять стабільні дивіденди.

Приєднуйтеся до нас!

Співвласникам прибуток гарантовано!

Наша адреса: м. Київ, вул. Щорса, 15, корп. 1, банк "Денді" ("Трайдект Банку").
Телефон: 269 95 77, факс: 269 99 63

FULBRIGHT PROGRAM ANNOUNCEMENT

1995-1996 Academic Year

The Embassy of United States of America and the Ukrainian Ministry of Education have the honor of announcing the beginning of an open competition for grants under the Fulbright academic exchange program.

Eligibility

Candidates must possess a Candidate of Sciences or Doctor of Sciences degree and have excellent command of the English language. Candidates may apply to lecture or conduct research in the United States for one semester.

Fields of Specialization in the 1995-96 Fulbright Program

Ukrainian Studies
American Studies
Legal Studies

Economic and business
Political Science and International Relations
Pedagogy and educational administration

How to apply

Applications will be available from the Ministry of Education of Ukraine and at the office of ACTR/ACCES (American Council of Teachers of Russian/American Council on Collaboration in Education and Language Study). Application forms are free of charge and may be duplicated. Completed applications must be sent or delivered to the following addresses by January 13, 1995:

ACCES Office
vul. Volodymyrska, 60, Rm. 218
Kiev Shevchenko University
(044) 225-7182

Ministry of Education
Prospect Peremohy, 10
Room 126
(044) 216-2230

Арбитражным судом Харьковской области (310002, г. Харьков, ул. Сумская, 64) возбуждено дело № 231/6-61 о банкротстве частного малого предприятия фирм «Гарантия», директор Сямтомов Александр Викторович.

Адрес: 313610, Харьковская область, п. Близнюки, ул. Советская, 12, расчетный счет 000468901 в Близнюковском отделении АК АПБ «Украина», МФО 351050.

ДОСТИЖЕНИЕ ЕСТЕСТВЕННОЙ КРАСОТЫ С ПОМОЩЬЮ ПРИРОДЫ, НАУКИ И ПОРФИЛЕЙМ

Продукция фирмы "ОРИФЛЕЙМ" - в лучших магазинах Киева и Украины по ценам ниже европейских (специальная скидка для стран СНГ).

Комплексы кремов по уходу за любым типом кожи, коллекции кремов от морщин, кремы для молодой кожи на основе алоэ, декоративная косметика, защищающая кожу (без аллергенов, животных жиров и вредных химических примесей), ряд привлекательных парфюмерных изданий. Все эти средства для ЕЖЕДНЕВНОГО УХОДА ЗА КОЖЕЙ получили признание женщин 40 стран мира.

Мы разработали концепцию создания мягких, но ЭФФЕКТИВНЫХ СРЕДСТВ НА НАТУРАЛЬНОЙ ОСНОВЕ, которые сочетают в себе лучшее от природы и науки.

По вопросам оптовых поставок обращаться в дочернее предприятие фирмы "ОРИФЛЕЙМ" по телефонам: (044) 225-43-46, 244-38-93, факс: 244-28-19

Киевское предприятие «Промтехкомплект» формирует портфель заказов на поставку долот бурльных Самарского и Челябинского долотных заводов.

В ассортименте более 200 наименований.

Тел./факс (044) 266-55-65, 267-68-82.

САМЫЙ КРУПНЫЙ СКЛАД

запасных частей к болгарским погрузчикам

- более 100 наименований
- погрузчики:
 - ЕВ 618.56 (с 3-сторонней обработкой груза)
 - ДВ 1621.28 (для работы в ж/д вагонах)
- Поставляем электродельфины, погрузчики.

Новый товар:

тележки гидравлические (2т)

для магазинов, складов, баз.

Покупаем списанные погрузчики

Украинско-болгарское СП «Глобус Лтд»

348047, Лузганск, ул. Косевого, 32.

Факс (0642) 54-73-02. Telex 118028 START UX.

Тел.: (0642) 54-00-71, 54-01-02, 54-70-72, 54-03-45.

Арбитражным судом Харьковской области возбуждено дело № 3591/6-61/16865 от 14.10.94 г. о банкротстве арендного предприятия «ВОН» (юридический адрес: 313650, г. Барвенково Харьковской области, ул. Ленина, 14, р/счет 000643801 в Барвенковском отделении АК АПБ «Украина»).

Арбитражный суд принимает заявления кредиторов и санаторов в течение месяца со дня публикации по адресу: 310022, г. Харьков, ул. Сумская, 64.

Сьогодні зову на цій сторінці - інформація пенсійного фонду «Оберіг». Ми продовжуємо знайомити Вас з договорами пенсійного забезпечення, що їх укладає пенсійний фонд, зокрема, розкажемо про договори квартирних, підрічних та річних виплат.

«ОБЕРІГ» ІНФОРМУЄ

Ці види договорів складають комплекс страхових договорів, займають помітне місце в системі договорів пенсійного забезпечення. Вони посприяють досить високій нарахуванню з регулярних (квартирних, підрічних і річних) виплатами пенсії. Договори працюють за однією схемою: одна разова виплата доходів через визначений термін. Умови їх складені таким чином, щоби:

1) мати можливість наперед визначитися зі строками вкладання коштів (на 3 місяці, чи 6 місяців або рік);

2) за цей час ваші гроші не тільки зберуться, але й суттєво зростуть: за «Договором квартирної пенсії» прибуток складе 90%, за «Договором підрічної пенсії» - 270%, за «Договором річної пенсії» - 1400% (уже з врахування податку, чистими).

Ці договори можна оформити і на третю особу: донька, чи син - на маму чи тата і навпаки, один із подружжя - на другого. І навіть на своїх друзів.

Передається внаслідок страхування внесків та прийом пенсійних внесків від юридичних осіб по перерахуванню.

Особливістю вказаних договорів є те, що укласти їх можуть громадяни різного віку, звичайно, якщо їм виповнилося 16 років.

Прізвище сьогодні можна будь-яку суму. Справитись в асептиках кожного. Хтось

це зробить швидше, хтось розтагне надовше. Добра вам порада: якщо вже завелась у гаманці грошівка, не розтриняйте її на дрібниці, а згадайте народну мудрість: гроші роблять гроші. Керувачі нею, завітайте в Пенсійний фонд «Оберіг», укладіть вибраний вами договір. І Пенсійний фонд не підведе.

Приклад розрахунку:

Назва договору	Ви внесли	Отримувате прибутку
Договір квартирної пенсії	1,5 млн. грн.	1,35 млн. грн.
Договір підрічної пенсії	2 млн. грн.	5,4 млн. грн.
Договір річної пенсії	3 млн. грн.	42 млн. грн.

Свої запитання Ви можете задавати безпосередньо в агентстві фонду або за телефонами:

(0572) 43-80-24, 21-10-16;
(0622) 35-39-64;
(0562) 41-20-03, 41-24-85;
(0412) 22-54-93.

Інформація про ПФ «Оберіг» друкується щомісячно.

версія в «Урядовому кур'єрі», щотижневик «Голос України», щомісячник «Славських вісників» і в кожному номері «Земного шматка».

Інформацію підготувала пресова служба ПФ «Оберіг».

КОМПЬЮТЕРИ ОТ ФИРМЫ МЕРКС

Новейшие технологии европейского качества, отличные цены!

CODEGEN

Скорость - 12 Мбайт/с

г. Киев, бул. Дружбы Народов, 4. Тел. (044) 266-1677, 266-1685, факс (044) 266-1649

CODEGEN		
• 386dx-40 CPU 2MB, IDE 210 MB, SVGA 512Kb		\$669
• 386dx-40, 387dx-40 128K, 4MB, IDE 210 MB, SVGA 512Kb		\$819
Технология GREEN PC		
• 486dx-33 256K, 4MB, IDE 210MB, SVGA 512Kb		\$986
• 486dx-40 256K, 4MB, IDE 210MB, VL - SVGA 1MB		\$1117
• 486dx-40 256K, 4MB, IDE 420MB, VL - SVGA 1MB		\$1168
• 486dx-2-66 256K, 8MB, IDE 420MB, VL - SVGA 1MB		\$1417
• 486dx-66 256K, 8MB, SCSI 540MB, VL - SVGA 1MB		\$1609
• 486dx-2-80 256K, 8MB, IDE 420 MB, VL-SVGA 1Mb		\$1511
Оплата в СКВ и крб. - по курсу.		

ПІКЛУВАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО «СТАНДАРТ» НАДАЄ УНІКАЛЬНУ ФІНАНСОВУ ПОСЛУГУ юридичним особам — комплексне опікунське обслуговування коштів підприємств

Керівники підприємств мають історичну можливість негайно і на будь-який період істотно поліпшити своє фінансове становище. Успішне кошти вашого підприємства дають особисто вам повне задоволення! Переказуючи на опікунське обслуговування до товариства «Стандарт» кошти підприємства, його керівники і працівники отримують:

- Високі та стабільні доходи, що їх сплачують в зручній формі й будь-якою валютою.
- Щомісячну або разову безвідплатну фінансову допомогу.
- Пільгові позики на будь-який строк.

Опитування — довгоочікуване розв'язання будь-яких фінансових проблем! Докладніша інформація для керівників підприємств та організацій за телефонами: 224-16-08, 269-44-87.

Кошти клієнтів інвестуються як у найприбутковіші сфери фінансової торгівлі, так і в унікальну програму виробництва українських радіоелектронних станцій, розроблену й впроваджену засновниками товариства «Стандарт» на рівні світових стандартів. Швидка оборотність коштів, низькі витрати, високий рівень рентабельності дають змогу впевнено гарантувати клієнтам отримання високих доходів уже за короткий період. А відсутність в Україні конкуренції на ринку даних послуг і постійне зростання платоспроможного попиту з боку солідних і надійних замовників забезпечують стабільні й високі доходи за довгостроковими інвестиціями клієнтів товариства.

ТОМПО 2000

образцов итальянской мебели: кухни, гостинные, спальни, сантехники и др.

Доставка и установка услуги дизайнера

ВАМ ДОСТАТОЧНО ЗАПЛАТИТЬ ВСЕ ОСТАЛЬНОЕ МЫ СДЕЛАЕМ САМИ

МЫ БЫЛИ ПЕРВЫМИ И ОСТАЕМСЯ ЛУЧШИМИ!

Железнодорожное шоссе, 41, тел.: 294 81 81, факс: 269 87 18

МЕЛКООПТОВАЯ ДОПРОДАЖА

ЭЛЕКТРОННЫЕ КАССОВЫЕ АППАРАТЫ ЯПОНСКОЙ ФИРМЫ ROYAL

ИМЕЕТСЯ

ДОПРОДАЖА ROYAL SMS-118 по отличным ценам

опт (>25) 32.200.000
розница 35.280.000

Оплата — карбованцы
Гарантия — 1 год

В комплект поставки ЭККА SMS-118 входит:

- журнал контрольно-кассового аппарата согласно требованиям налоговой инспекции;
- инструкция по эксплуатации на русском языке;
- 10 рулонов кассовой ленты.

Мы сами обучаем персонал работе на электронных кассах и поставляем расходные материалы в течение всего срока эксплуатации

НЕМЕДЛЕННАЯ ПОСТАВКА СО СКЛАДА!

Мукачевское станкостроительное производственное объединение «Станкозавод» предлагает производителям и частным предпринимателям промышленное оборудование, в том числе настольного исполнения:

- абразивно-отрезные высокопроизводительные станки нескольких моделей для мерной резки заготовок, особенно из труднообрабатываемых сталей;
- точильно-шлифовальные и заточные станки, в том числе алмазные, для различных металлообрабатывающих инструментов;
- настольно-сверлильные многокосторонние станки.

Предлагаются также различные механизмы для домашнего хозяйства, индивидуального строительства и другие изделия: малогабаритные измельчители зерна и корнеплодов (мощность 1,1 кВт) и фермерские агрегаты для измельчения зерна, корнеплодов, а также стеблей кукурузы, подсолнечника, соломы на корм скоту и птице (производительность по зерну 120 кг/час, по корнеплодам 300 кг/час, мощность 1,5 кВт); бетономешалки (объем 165 л, мощность 1,1 кВт); универсальные деревообрабатывающие станки нескольких типов, позволяющие выполнять все виды столярных работ, в том числе рейсмусование, фасонное фрезерование и точение. Они незаменимы для домашнего мастера при строительстве дома, изготовлении мебели и паркета, других подобных работах.

Эти и многие другие товары вы можете приобрести оптом и в розницу по ценам изготовителя. Оплата по перечислению или за наличные.

Наш адрес: 295415, г. Мукачево, пос. Кочино.

Телефон (03131) 2-34-30.

Телефакс 4-13-08. Телеграмм 274212 Роза.

СТАНДАРТ

Піклувальне товариство «Стандарт» надає УНІКАЛЬНУ ФІНАНСОВУ ПОСЛУГУ юридичним особам — комплексне опікунське обслуговування коштів підприємств

Керівники підприємств мають історичну можливість негайно і на будь-який період істотно поліпшити своє фінансове становище. Успішне кошти вашого підприємства дають особисто вам повне задоволення! Переказуючи на опікунське обслуговування до товариства «Стандарт» кошти підприємства, його керівники і працівники отримують:

- Високі та стабільні доходи, що їх сплачують в зручній формі й будь-якою валютою.
- Щомісячну або разову безвідплатну фінансову допомогу.
- Пільгові позики на будь-який строк.

Опитування — довгоочікуване розв'язання будь-яких фінансових проблем! Докладніша інформація для керівників підприємств та організацій за телефонами: 224-16-08, 269-44-87.

Реализуем!

Автомобили КраЗ, КамАЗ, МАЗ, ЗИЛ, ГАЗ, УАЗ; автокраны 14, 16, 20 т; заправщики КраЗ, МАЗ, ГАЗ; автобусы, полуприцепы 10—20 т; тракторы ЮМЗ, ассенизационные машины ЗИЛ, ГАЗ.

Днепропетровск (0562) тел 92-80-64.

Підприємство «Беркут»

здійсне взаєморозрахунок з державами рубльової зони через систему кореспондентських рахунків АКБ ЛЕГБАНК.

Надає інші фінансові послуги.

Тел. (044) 417-35-24.
Тел./факс (044) 417-42-49.

Арбітражний суд м. Києва (252030, м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-а) порушив справу № 15/159 від 28.11.94р. про банкрутство АТФ ВО «Укрпрад» Держкомресурсів України.

Адреса боржника: 252148, м. Київ-148, вул. Строкача, 3, р/рахунок 321905 в Київському регіональному управлінні Промінвестбанку України.

Просимо всіх кредиторів і можливих санаторів подати заяви до арбітражного суду протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Дзеркало життя й історії народу

До 200-річчя вірменської преси

В Україні друковане слово вірменською мовою побачило світ 1880 року в Криму у Феодосії. То був журнал «Голуб Мисиса» і редагував його брат славетного художника Ованеса (Івана) Айвазовського — Габріель. 1873 року там вийшов ще невеличкий за обсягом журнал «Наставник» (редактор і видавець — Г. Телюкман).

І от нині у Києві започатковано видання газети вірменською мовою «Арагац» як органу Київського вірменського товариства, додатку до газети «Голос України».

Сподіваємося, що «Арагац» об'єднає всіх вірмен, які проживають в Україні, сприятиме розбудові незалежної Української держави.

А взагалі як вірменська Арукована книга, так і вірменська періодична преса («Аздарар» за редакцією Гарутіона Шаманян) народилася за межами Батьківщини, у далекому торговому місті Іналі — Мадрасі, 1794 року. (Цей рік вірмени світу відзначають як ювілейний — двохсотий — в історії національної преси). Історія появи тут вірмен-поселенців доволі осяжна і має пряме відно-

шення до історичної долі вірменського народу.

Потрібно було, щоб минуло сімдесят років, аби на отчій вірменській землі, в Ечміадзіні, побачило світ перше друковане періодичне видання — часопис «Арагарт» (1868 р.) — і понад вісімдесят років, щоб у Єревані вийшов друком перший часопис «Вінок» (1880 р.).

Майже всюди, де утворювалися вірменські колонії, — деінде відносно швидко, деінде пізніше, але обов'язково створювалися друкарні, засновувалися книговидавничі справи або народжувалися періодичні видання. Мав рацію вірменознавець Е. Дюлоєр, коли стверджував, що там, де поставали вірменські колонії — споруджувалися церкви, школи або народжувалися періодичні видання.

Кожне періодичне видання — тривале за часом виходу в світ або нетривале, незалежно обсягом або значенням, посилаючись відповідно до свого місця — оповідаючи про побут тієї чи іншої общини, тієї реальності, в якій перебували вірмени, тієї обставини, якими вони переймалися, одне скло, внутрішнє життя певної вірменської общини, — перетворювалося

на єдине джерело, часточку того замісу, з якого творилися цеглини вірменської історії.

Із 1794 до 1967 р. у різних країнах світу виходило близько 3260 вірменських періодичних видань. У вітчизні Вірменії майже за столітній період, починаючи з 1880 р. й до наших днів, побачило світ 300 періодичних видань.

У першій половині XIX ст. друкувалося близько тридцяти видань, всім із яких — у Константинополі, сім — у Венедії, два — у Тифлісі, шість — на берегах далекого Егейського моря, у торговому турецькому місті Смирні.

З періодичних видань того періоду випадають у вітчизні «Арагартський світанок», «Поліграфіст», «Патріот», «Кавказ», «Вірменія», які зверталися до суспільно-економічного і громадського життя, відтворювали повсякденні реалії вірменської громади.

Одним із найдемократичніших і передових видань свого часу був «Госіспалая» («Північне сяйво»). 1858—1864, що побачив світ у Москві. Редагував його М. Налбандян. Свій талант літератора і публіциста редактор часопису цілковито показав на одр «Госіспалая»,

який у східновірменській дійсності започатковує нову, народно-демократичну пресу.

До східновірменських активних періодичних видань належить газета «Бажа» (1856—1874) у Константинополі за редакцією спершу Г. Свачяна, а згодом — Г. Пароняна.

Демократично-просвітницький ідеї пропагували газети «Схід» та «Огяд новин заходу» за редакцією С. Восканяна і газета «Квітка» за редакцією Г. Чілінкяна.

До визначних періодичних видань XIX ст. належать газети й часописи «Трудар», «Бажа Вірменії», «Східна преса», «Масіс», «Молот», «Дослід», «Відаунія», «Діло». Це були періодичні видання, пов'язані з пробудженням часу; видання, що боролися за об'єднання і єдність нації, видання, що керувалися у своїй діяльності постутом на благо нації.

Вірменська преса — реальне дзеркало історії нашого народу, своєрідна скарбниця, неоціненний набуток, дороговказ того шляху, який — у важкій боротьбі — долав наш народ.

ЖЕНЯ ЦЕРУНЯН,
науковий співробітник Інституту історії НАН Вірменії, головний редактор газети «Арагац», органу Київського вірменського товариства, додатку до «Голосу України».

Новини культури

ЛИШАЄТЬСЯ МАРІЯ

Помітну подію у музично-життєвій столиці стала презентація нового компакт-диску Марії Бурмаки «Лішається марія». Тут можна було і на людей подивитися, і себе показати. Серед глядачів — друзі Бурмаки представляли себе відомі українські співаки (Ніна Матвієнко, Ірина Білик, Андрій Середя), актори (Наталія Сумська, Богдан Бенюк), поети (Олександр Бригинець, Іван Малкович), музиканти (Микола Павлів, Кирило Стеценко), а також художники, режисери, журналісти.

Як відомо, спочатку була

гітара й авторська пісня, успіхи на фестивалях, перший в Україні компакт-диск «Марія» (не плутати з майже однойменним фільмом та фестивалем). А потім час змінився, й авторська пісня перестала бути на гребені хвилі. І ось — знову компакт-диск. Тепер уже попсовий. Чотири пісні з нього були найкращими піснями місяця в хіт-параді «12-2».

Звертало увагу те, що на презентації не було жодного цити й не названо імені жодного спонсора. Щоправда, один нагадував про себе без слів — Будинок моделей. Та, як сказала Ніна Матвієнко, хочеться залюбки очі й не бачити маленькиці, що ходять залом, заважаючи слуха-

ти. Очей цюправда ніхто не залюбувався, бо навіщо було приходити. І чому у такої чудової співачки немає бодай якогось режисера?

Під час презентації продавали сам компакт-диск. Ціна звичайна для таких речей — 15 доларів. І хоча всі виглядали не бідно, і хоча всі дуже люблять Маричині пісні, купували не дуже. Чого б це?

ХТО-ХТО У БУДИНКУ ЖИВЕ?

Рівне не багате архітектурними пам'ятниками та ансамблями. Напевно, саме тому стільки колізій випало на долю чудового зимового дому дворянської родини Вогушів.

Тут жили люди, містилися різноманітні установи, бібліотека, Музей комсомольської слави, Музей молодіжного руху.

Господарі від комсомолу довгі роки відстоювали колективістські погляди на власність, однак обрали для свого музею вишукану споруду. А нині вони поклали мову про приватизацію. Навіть схилили на свій бік будівельно-виробничу фірму «Моно-тех», котра погодилася виділити кошти. На будівлю заіхають і політичні організації крайнього правого крила. Схоже, УНА — УНСО теж не проти залишити слід власних черевиків у старому будинку, перетворивши його на спортивно-агітаційний офіс. Гото-

ва повоювати за приміщення і редакція місцевої газети «Сім днів». Про свої права заявляє і Борис Шпівський, котрий хоче зібрати власну мalarську колекцію у приватизованому музеї.

А поки між майбутніми власниками йдуть палерові баталії, у світлині Вогушів живе Музей українського мистецтва, де, до речі, представлені графіка київської та львівської шкіл, український модерний живопис, колекція декоративно-укриткових творів. Музейні працівники, прагнучи зберегти традиції мистецтва малого українського Полісся, котре вмирає після Чорнобильської катастрофи, змушені обмінювати сучасні сорочки і білизну на стародавні — з унікальними вишивками та мережками.

ДІД МОРОЗ ПРИ ПАЛІТРИ

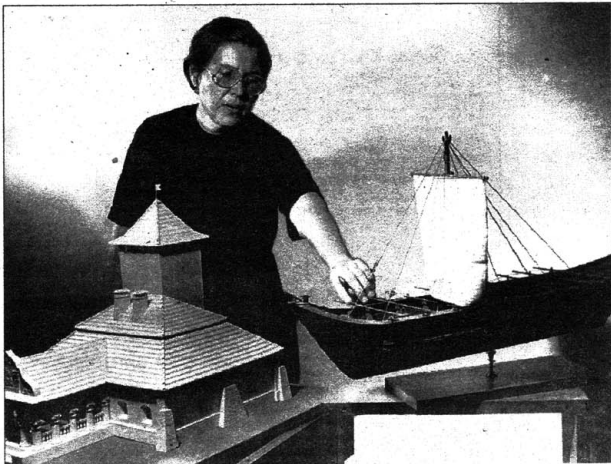
Прощаючись зі старим роком, український арт-бізнес все більше починає набувати цивілізованих форм. Яскрава ознака цього перевтілення — мистецькі аукціони. Один з них — Перший благодійний передпріздняний аукціон — відбудеться в середині грудня в золотому залі Українського фонду культури. Організаторами акції стала туристична фірма «Salgo, Ltd», котра вирішила ще раз засвідчити свою причетність до мalarства. Ще раз, бо перший раз вже був — фірма створила свою галерею «Дах» (не плутати з однойменним мистецьким центром).

На аукціоні погодилися виставити свої роботи більше двадцяти художників та скульпторів. Кіпає, що більшість з них неодноразово продавали свої роботи через аукціон, щоправда, західні. Тож нині усі чекають, що з цього вийде на терені України.

Фото Анатолія

НИКОЛОВА.

За повідомленнями агенції «Територія А».

Фотофакт

Нещодавно Черкаському краєзнавчому музеєві виповнилося 75 років. Сьогодні це один з кращих музеїв України. Щороку його відві-

дує близько 200 тисяч чоловік.

У 1995 році Україна відзначала 400-річчя з дня народження Богдана Хмельницького. Один із залів музею відведено під експози-

цію, присвячену ювілеєві.

На знімку: завідувачка відділу історії XIV — початку XX століття В. І. Нестеренко біля макету будинку Богдана Хмельницького в Суботіві і моде-

лі козацької «чайки»; у відділі етнографії завідувач відділом М.П. Корнієнко облаштовує стенд народних ремесел.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19,
вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47,
вул. Нестерова, 4.

• ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-23, телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-62.
• Рукописів не повертаємо.
• Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідчення про реєстрацію періодичного друкованого видання — КІП № 1 від 18.09.1990 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Тираж 394439.

Колибнат друку видавництва «Преса України».
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311239.

Газету набрано і звернуто в комп'ютерному центрі «Голосу України».